KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2020/1408,

6. oktoober 2020,

millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Indoneesiast, Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed ([1]) (edaspidi „alusmäärus"), eriti selle artikli 9 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Algatamine

(1) 12. augustil 2019 algatas Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon") määruse (EL) 2016/1036 artikli 5 alusel dumpinguvastase uurimise teatavate Indoneesiast, Hiina Rahvavabariigist (edaspidi „HRV" või „Hiina") ja Taiwanist (edaspidi „asjaomased riigid") pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide (edaspidi „kuumvaltsitud roostevabad teraslehed ja -rullid" või „uurimisalune toode") suhtes. Komisjon avaldas algatamisteate *Euroopa Liidu Teatajas* ([2]) (edaspidi „algatamisteade").

(2) Komisjon algatas uurimise kaebuse põhjal, mille esitas 28. juunil 2019 Euroopa Teraseühendus (edaspidi „Eurofer" või „kaebuse esitaja") nelja liidu tootja nimel, kelle toodang moodustab liidu kogu uurimisaluse toote toodangu. Kaebus sisaldas tõendeid asjaomastest riikidest pärit dumpingu ning sellest tuleneva olulise kahju kohta, mis olid piisavad uurimise algatamiseks.

1.2. Registreerimine

(3) Komisjon kehtestas rakendusmäärusega (EL) 2020/104 ([3]) asjaomastest riikidest pärit ja sealt saadetud uurimisaluse toote impordi suhtes registreerimisnõude. Impordi registreerimisnõue lõppes allpool põhjenduses 5 nimetatud ajutiste meetmete jõustumisega.

1.3. Ajutised meetmed

(4) Kooskõlas alusmääruse artikliga 19a esitas komisjon 18. märtsil 2020 huvitatud isikutele kavandatud tollimaksude kokkuvõtte ning üksikasjad, millest lähtutakse dumpingumarginaalide ja liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks piisavate marginaalide arvutamisel. Huvitatud isikuid kutsuti esitama kolme tööpäeva jooksul märkusi arvutuste täpsuse kohta. Saadud märkusi arvesse võttes tehti ühe Taiwani eksportiva tootja arvutustes parandusi. Indoneesia ja Hiina eksportivate tootjate esitatud märkuste alusel arvutusi ei muudetud.

([1]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 21.

([2]) Teade teatavate Hiina Rahvavabariigist, Taiwanist ja Indoneesiast pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT C 269I, 12.8.2019, lk 1).

([3]) Komisjoni 23. jaanuari 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/104, millega kehtestatakse registreerimisnõue teatavate Hiina Rahvavabariigist, Taiwanist ja Indoneesiast pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide impordi suhtes (ELT L 19, 24.1.2020, lk 5).

(5) Komisjon kehtestas 8. aprillil 2020. aastal komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2020/508 ([4]) (edaspidi „ajutine määrus“) teatavate Indoneesiast, Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide impordi suhtes ajutise dumpinguvastase tollimaksu.

(6) Nagu märgitud ajutise määruse põhjenduses 27, hõlmas dumpingu ja kahju uurimine ajavahemikku 1. juulist 2018 kuni 30. juunini 2019 (edaspidi „uurimisperiood“) ning kahju hindamise seisukohalt oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2016 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

1.4. **Järgnenud menetlus**

(7) Pärast oluliste faktide ja kaalutluste avalikustamist, mille alusel ajutine dumpinguvastane tollimaks kehtestati (edaspidi „esialgsete järelduste avalikustamine“), esitasid kaebuse esitaja, üks asjaomase toote kasutaja, üks importijate ühendus, kaks Indoneesia, kolm Hiina ja kaks Taiwani eksportivat tootjat ning Hiina valitsus ja Indoneesia valitsus kirjalikult teavet, milles tegid ajutise määruse artikli 2 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul teatavaks oma seisukohad esialgsete järelduste kohta.

(8) Isikutele, kes taotlesid ärakuulamist, anti selleks võimalus. Kaebuse esitaja ärakuulamine toimus 5. mail 2020 ja eksportiva tootja Walsin Lihwa Co. (edaspidi „Walsin“) ärakuulamine 22. aprillil 2020. 19. mail 2020 edastas komisjon ühele liidu tootjale tema individuaalse sihthinna arvutamise kohta täiendava teabe avalikustamise dokumendi. Lisamärkused selle täiendava teabe avalikustamise dokumendi kohta saadi 25. mail 2020.

(9) Komisjon teatas kõikidele huvitatud isikutele olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal ta kavatses kehtestada Indoneesiast, HRVst ja Taiwanist pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide liitu suunatud impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu (edaspidi „lõplike järelduste avalikustamine“). Kõikidele huvitatud isikutele anti aega lõplike järelduste avalikustamise kohta märkuste esitamiseks.

(10) Märkusi saadi Hiina valitsuselt ja Indoneesia valitsuselt, kahelt Indoneesia, kahelt Hiina ja ühelt Taiwani eksportivalt tootjalt, kaebuse esitajalt ja ühelt kasutajalt. Kaebuse esitajale võimaldati kaks ärakuulamist, üks komisjoni talitustega ja teine 12. augustil 2020 ärakuulamise eest vastutava ametniku juuresolekul. Pärast seda ärakuulamist edastati kaebuse esitajale täiendav lõplike järelduste avalikustamise dokument analüüsi elemendi kohta, mis käsitleb mõju Euroopa äriühingute tarneahelatele alusmääruse artikli 7 lõike 2b kohase liidu huvide analüüsi raames (vt allpool punkt 6.2.3.3). Lisaks esitati saadud märkusi silmas pidades täiendav lõplike järelduste avalikustamise dokument hindade allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutuste kohta Hiina eksportivatele tootjatele Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd (edaspidi „FSS“) ja Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd (edaspidi „STSS“). Lisaks saadeti FSSile täiendav lõplike järelduste avalikustamise dokument koos muudetud dumpingumarginaali arvutusega, sest komisjon nõustus äriühingu allpool põhjenduses 143 nimetatud väitega.

1.5. **Väljavõtteline uuring**

(11) Kuna väljavõttelise uuringu kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendused 9–19.

1.6. **Uurimisperiood ja vaatlusalune periood**

(12) Kuna uurimisperioodi ja vaatlusaluse perioodi kohta rohkem märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendus 26.

1.7. **Esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamise täielikkus**

(13) Hiina eksportiv tootja FSS taotles liidu tootmisharu sihthinna kindlaksmääramisel kasutatud müügi-, üld- ja halduskulude protsendi avalikustamist. Lisaks palusid FSS ja eksportiv tootja STSS avalikustada liidu tootjate müügimahud, ühiku müügihinnad ja mittekahjustavad hinnad ning hinna allalöömise ja sihthinnast madalama hinnaga müügi tasemed mudeli kohta, väites, et see on kaubanduse kaitsemeetmete uurimismenetlustes tavapärane tava. Need väited lükati tagasi, sest enamikku tooteliike toodab üks või kaks valimisse kaasatud tootjat. Seetõttu avaldataks tooteliigi kohta müügimahtude või hindade avalikustamisega äriühingu konfidentsiaalseid andmeid. Mis

([4]) Komisjoni 7. aprilli 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/508, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatavate Indoneesiast, Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide impordi suhtes (ELT L 110, 8.4.2020, lk 3).

puudutab valimisse kaasatud tootjate müügi-, üld- ja halduskulusid, olid sellised andmed, mida esitasid koostööd tegevad liidu tootjad ja mida kontrollis komisjon, oma olemuselt konfidentsiaalsed ning vastavalt alusmääruse artiklile 19 ei saa neid seetõttu avalikustada.

(14) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordasid Hiina eksportivad tootjad FSS ja STSS oma taotlust esitada üksikasjalikumat teavet hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutuste kohta, eelkõige palusid nad tooteliigipõhist teavet liidu tootmisharu müügimahtude ja müügihindade ning hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi määrade kohta tooteliigi kaupa. Teiste huvitatud isikute esitatud konfidentsiaalsete andmete kaitse piire järgides edastati kahele taotluse esitanud isikule täiendava avalikustamise dokument indeksite või vahemike vormis. Pärast seda edasisi märkusi ei esitatud.

2. ASJAOMANE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE

2.1. Toote määratlusega seotud väited

(15) Pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist kordas kasutaja Marcegaglia Specialities S.p.A. (edaspidi „Marcegaglia“) ajutise määruse põhjenduses 39 osutatud väidet, et rullteras tuleks uurimise kohaldamisalast välja jätta. Marcegaglia tuletas meelde pinnakareduse ja pinnaviimistluse erinevusi ning rullterase ja valge lehtmaterjali esteetilise välimuse erinevusi. Viidates ajutise määruse põhjenduse 44 viimasele lausele, väitis Marcegaglia omavahelise vahetatavuse kohta, et asjaomastes tööstusrakendustes ei saa rullteras asendada valget lehtmaterjali. Selle kohta lisas Marcegaglia, et rullteras ei talu kõrgsurvet ega täida valge lehtmaterjali korrosiooninõudeid.

(16) Lisaks väitis Marcegaglia, et mis tahes kõrvalehoidmise oht, millele osutatakse ajutise määruse põhjenduses 44, näib olevat väike, kuna erinevatele kliendikategooriatele mõeldud rullteras ja valge lehtmaterjal ei konkureeri seega omavahel otseselt ja on vahetult äratuntavad ning et komisjon võiks kehtestada kahe tootekoodi jaoks spetsiifilised TARIC-koodid, et võimalikku kõrvalehoidmise ohtu vältida.

(17) Ajutise määruse põhjendusele 45 viidates palus Marcegaglia komisjonil avalikustada rullterase kogused, mida liidu tootmisharu müüs lisaks Marcegagliale muudele klientidele. Komisjonil ei ole tooteliigi kaupa teavet kogu liidu tootmisharu kohta; tal on see teave ainult valimisse kaasatud tootjate kohta. Igal juhul on müügiteave tooteliigi tasandil alusmääruse artikli 19 lõike 1 tähenduses konfidentsiaalne ja seetõttu ei saa seda avalikustada.

(18) Samas kontekstis väitsid Indoneesia eksportijad ITSS ja GCNS, et komisjon peaks kasutama liidu tootmisharu rullterase kasumimarginaali üksnes eraldi kahjumarginaali arvutamiseks, kuna Indoneesia eksport koosneb peaaegu eranditult rullterasest, mille kasumimarginaal oli väiksem, sest rullteras on pooltoode.

(19) Eespool osutatud väite kohta märkis komisjon, et uurimisalune toode on määratletud algatamisteate punktis 2, võttes aluseks kaebuses esitatud määratluse. Kaebuse esitaja on kindlaks teinud tooted, mida asjaomane tootmisharu on tootnud ja müünud ning mille import asjaomastest riikidest on toimunud dumpinguhinnaga ja tekitanud kahju.

(20) Mis puudutab väiteid, et rullteras tuleks välja jätta, siis ajutise määruse põhjendustes 44–46 selgitas komisjon, miks selline väljajätmine ei ole põhjendatud.

(21) Lisaks ajutises määruses esitatud põhjendustele moodustas rullterase müük vabaturul uurimisperioodil [20–30] % ([5]) vabaturu kogumüügist. Lisaks seaks rullterase uurimisest väljajätmine ohtu kogu liidu tootmisharu nn rohelise ringmajanduse ärimudeli, mis seisneb asjaomase toote valmistamises roostevaba terase jääkidest kas müügiks või edasiseks töötlemiseks tootmisahela järgmise etapi toodeteks. On tõsi, et sellistes tingimustes tekib roostevabast terasest valge lehtmaterjali tootmise ja tootmisahela järgmise etapi toodete tootmise elujõulisusele liidu tootmisharus tõenäoliselt oluline negatiivne mõju, sest valget lehtmaterjali toodetakse liidus üha rohkem dumpinguhinnaga rullterasest, mida toodetakse asjaomastes riikides vähem keskkonnasõbralikult. Dumpinguhinnaga impordi kiire kasvu tõttu sunniks selline areng keskpikas ja pikas perspektiivis liidu tootmisharu

([5]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

olulisi tootmisliine sulgema. Need rasked tagajärjed ei piirduks seega ainult rullterase tootmisega roostevaba terase jääkidest, kuna valge lehtmaterjali ja ka tootmisahela järgmise etapi toodete kasutajatel oleks ka edaspidi võimalus osta neid tooteid, mis sisaldavad märkimisväärses koguses dumpinguhinnaga materjali. Seetõttu, kui rullteras välja jäetaks, kahaneksid ausa konkurentsi tingimused liidu kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide turul ja selle järgmise etapi turgudel järsult, mis kahjustaks liidu tootmisharu.

(22) Lisaks sellele märkis komisjon, et uurimisaluse toote jagamine eri mudeliteks ja liikideks (toote kontrollnumbrid), et võimaldada õiglast võrdlust dumpingu ja kahju kindlakstegemiseks, on kooskõlas tema väljakujunenud praktikaga kaubanduse kaitsemeetmetega seotud uurimistes. Tulemuseks saadud toote kontrollnumbrid eristavad tavaliselt eri suuruse ja erinevate omadustega mudeleid, kuid igaüks neist on osa uurimisalusest tootest. Käesoleval juhul identifitseeritakse ka kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide viimistlus toote kontrollnumbri eelviimase tähega, st „B“ tähistab musta ja „W“ valget. Seetõttu on hindade allalöömise, turuhinnast madalama hinnaga müügi ja dumpingu kindlakstegemisel õiglane võrdlus tagatud, kuna rullterast ei võrrelda valge lehtmaterjaliga ja vastupidi.

(23) Lõpuks märkis komisjon, et nii liidu tootjatel kui ka asjaomaste riikide eksportivatel tootjatel on vertikaalselt integreeritud ärimudel, mis hõlmab nii rullterase kui ka valge lehtmaterjali tootmist. See tähendab, et igal sellisel tootjal on valida, kas müüa vabaturul rullterast või valget lehtmaterjali.

(24) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Marcegaglia taotlust avalikustada liidu tootjate klientide arv ja rullterase kogused, mida liidu tootmisharu müüs 2018. aastal ja uurimisperioodil muudele ümbervaltsijatele kui Marcegaglia. Komisjon tuletas meelde, et see teave on konfidentsiaalne. Komisjon võis siiski esitada sisuka kokkuvõtte, mis on selline, et uurimisperioodil müüs [1–2] valimisse kaasatud liidu tootjat [2–4] kliendile [150 000–180 000] ([6]) tonni rullterast.

(25) Marcegaglia väitis veel, et uurimine kinnitas, et kui Marcegaglia välja arvata, ei olnud liidus tegelikult rullterase vabaturgu, ning ta kritiseeris komisjoni selle eest, et ta ei teinud sellest olulisest asjaolust mingit järeldust. Seda kriitikat peeti alusetuks. Ainuüksi asjaolust, et Marcegaglia on liidu turul kõige olulisem rullterase kasutaja, ei saa järeldada, et see õigustab rullterase erikohtlemist või rullterase väljajätmist asjaomase toote määratlusest.

(26) Pärast lõplike järelduste avalikustamist viitas Marcegaglia ka eespool esitatud põhjendusele 21 ja väitis, et tema imporditud rullterast kasutati toorainena üksnes järgmise etapi toodete (roostevabast terasest külmvaltsitud lehtmaterjal, roostevabast terasest torud) tootmiseks. Marcegaglia ei kasutanud rullterast valge lehtmaterjali tootmiseks, et müüa seda liidu vabaturul. Eespool öeldut silmas pidades väitis ta, et raske on pidada asjakohaseks komisjoni väidet, et kui rullteras jäetaks meetmete kohaldamisalast välja, toodetaks liidus üha enam valget lehtmaterjali dumpinguhinnaga rullterasest, mis on toodetud asjaomastes riikides vähem keskkonnahoidlikul viisil.

(27) See väide tuli tagasi lükata. Kui rullterase suhtes tollimakse ei kehtestata, saavad liidu tootjad tõenäoliselt vähemalt kaudselt kahju järgmise etapi turul, kus nad konkureerivad Marcegagliaga. Seejärel võib eeldada liidus ka lõõmutamise ja söövitamise (protsess, mida on vaja rullterase valgeks muutmiseks) võimsuse suurenemist, eelkõige sellega, et odav imporditud rullteras muudetakse valgeks lehtmaterjaliks, tekitades kahju liidu tootmisharule, mis on investeerinud märkimisväärseid ressursse täieliku integreerituse saavutamiseks. Kui liidu tootmisharu ei saa enam sellel alusel konkureerida, on ta sunnitud pöörduma odava ja dumpinguhinnaga impordi poole ning loobuma seega oma integreeritud ja keskkonnahoidlikumast ärimudelist.

(28) Seepärast lükatakse tagasi väited, mille eesmärk on jätta rullteras uurimise kohaldamisalast välja.

(29) Mitu isikut kordasid nõuet jätta uurimise alt välja rullid, mille laius on üle 1 800 mm. Nende isikute väitel mõjutab laius omadusi, näiteks vastupidavust survele.

(30) Ajutise määruse põhjendustes 47 ja 48 esitatud põhjustel lükatakse need väited tagasi.

([6]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

2.2. **Järeldus**

(31) Kuna toote määratluse kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 39–46 esitatud järeldused, nagu on selgitatud eespool põhjendustes 19–30.

3. DUMPING

3.1. Indoneesia

(32) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist sai komisjon Indoneesia eksportivatelt tootjatelt PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (edaspidi „GCNS“) ja PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel (edaspidi „ITSS“) ning kaebuse esitanud Euroferilt märkused (edaspidi „4. mai 2020. aasta märkused“) Indoneesia eksportivate tootjatega seotud dumpingu tuvastamise kohta. Lisaks esitas Eurofer 7. veebruaril 2020 märkused Indoneesia eksportivate tootjate dumpingu arvutamise kohta (edaspidi „7. veebruari 2020. aasta märkused“), mida uurimise ajakava tõttu ei saanud ajutises määruses käsitleda.

(33) Kõiki põhjenduses 32 nimetatud märkustes sisalduvaid tähelepanekuid käsitletakse käesolevas määruses.

3.1.1. *Eksportivad tootjad*

(34) Kuna Indoneesia Morowali tööstuspargis (edaspidi „IMIP“) asuvate Indoneesia eksportivate tootjate ja nendega seotud tarnijate kirjelduse kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon oma ajutise määruse põhjendustes 50–51 esitatud järeldused.

3.1.2. *Alusmääruse artikli 18 kohaldamine*

(35) Üksikasjad alusmääruse artikli 18 kohaldamise põhjuste kohta esitati ajutise määruse põhjendustes 52–63.

(36) Eurofer väitis oma 7. veebruari 2020. aasta märkustes, et kogu teave, mille esitasid Indoneesia eksportivad tootjad, tuleks jätta arvestamata, sest seda ei saa pidada usaldusväärseks, kuna seotud äriühinguid ei avalikustata täielikult ja kuna puudub koostöö kindlaks tehtud seotud äriühingutega, kes tegelevad asjaomase toote tootmise ja müügiga või tootmisprotsessis kasutatavate toorainete tarnimisega.

(37) Lisaks väitis Eurofer, et komisjon ei peaks kohaldama alusmääruse artikli 18 lõike 3 sätteid. Sellega seoses viitas kaebuse esitaja Euroopa Liidu Kohtu ([7]) ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) apellatsioonikogu ([8]) varasemale kohtupraktikale.

(38) Kõnealused väited lükati tagasi. Komisjon leidis, et eksportivad tootjad tegid märkimisväärseid jõupingutusi, et edastada piisavalt teavet suhete kohta oma tarnijate ja klientidega. Tulenevalt nende lõppaktsionäri otsustest ja väikeaktsionäride seostest teatavate seotud klientidega olid nende jõupingutused siiski ainult osaliselt edukad. Komisjon tegi kindlaks, et tarnijad ja kliendid, kelle eksportivad tootjad määratlesid seotuna, olid tõepoolest seotud. Selgusetus suhete osas nende tarnijate ja klientidega, keda peeti sõltumatuks, kajastus dumpingumarginaali arvutamises, st kui see oli põhjendatud, kohandati eksportivate tootjate esitatud teavet või lükati see tagasi ja asendati kättesaadavate faktidega.

3.1.3. *Normaalväärtus*

(39) Normaalväärtuse arvutamise üksikasjad esitati ajutise määruse põhjendustes 64–85.

([7]) Üldkohtu (teine koda) 22. mai 2014. aasta otsus Guangdong Kito Ceramics Ltd jt *vs.* Euroopa Liidu Nõukogu, T-633/11, eelkõige punktid 100 ja 111.

([8]) Maailma Kaubandusorganisatsiooni apellatsioonikogu aruanne „United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan“ (USA – Teatavate Jaapanist pärit kuumvaltsitud terasetoodete suhtes kehtestatud dumpinguvastased meetmed), WT/DS184/AB/R, eelkõige punkt 102.

(40) Eurofer väitis 7. veebruari 2020. aasta märkustes, et komisjon ei oleks pidanud arvestama Indoneesia eksportivate tootjate teatatud niklimaagi ostuhinda. Eurofer leidis, et seda oleks õigustanud asjaolu, et eksportivad tootjad ei esitanud komisjonile vajalikke andmeid, et hinnata, kas niklimaaki osteti reaalturuväärtusele vastava hinnaga. Lisaks soovitas ta komisjonil kasutada kättesaadavate faktidena kaebuses esitatud võrreldava niklimaagi hinda Filipiinidel või Londoni metallibörsil (LME) noteeritud niklihinda.

(41) Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 52–54, 60, 68, 80 ja 82–85, kasutaski komisjon eksportivate tootjate niklimaagi eest makstud hindade puhul kättesaadavaid fakte. Sellegipoolest leidis komisjon praegusel juhul, et enamik nende hindade aspekte, välja arvatud suhe tarnijaga, on usaldusväärsed. Seetõttu kasutas komisjon niklimaagi reaalturuväärtusele vastava hinna kindlaksmääramisel eksportivate tootjate esitatud teavet kättesaadava faktina, võttes arvesse kõige kallimaid ostutehinguid, mille puhul peeti kõige väiksemaks tõenäosust, et võimalik suhe tarnijaga neid mõjutab. Nagu on sätestatud alusmääruse artikli 2 lõikes 5, eelistab komisjon võimaluse korral arvutada kulud uuritava isiku dokumentide alusel, kui nendes dokumentides esitatakse asjakohasel viisil uurimisaluse toote tootmis- ja müügikulud. Seetõttu lükkas komisjon Euroferi väite tagasi.

(42) Eurofer väitis 4. mai 2020. aasta märkustes, et komisjon ei kohandanud niklimaagi kulusid alusmääruse artikli 2 lõike 3 ja artikli 2 lõike 5 alusel, kuigi ta oli leidnud, et Indoneesia säilitas paljusid mehhanisme, mis kujutavad endast niklimaagiga seotud moonutusi, mida on kirjeldatud ajutise määruse põhjenduses 342. Selle väite kinnituseks osutas Eurofer komisjoni varasemale praktikale ([9]) ja WTO kohtupraktikale ([10]).

(43) Nagu on selgitatud põhjenduses 41, asendas komisjon alusmääruse artikli 2 lõigete 3 ja 5 alusel niklimaagi hinna, mida mõjutasid eksportivate tootjate ja nende tarnijate vahelised suhted, st määras kindlaks reaalturuväärtusele vastava müügihinna. Lisaks sellele märkis komisjon, et Indoneesia valitsuse sekkumiste mõju käsitleti eraldi küsimusena alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaselt, nagu on kirjeldatud ajutise määruse ja käesoleva määruse 6. jaos.

(44) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Eurofer oma seisukohta, et komisjon oleks pidanud kohandama niklimaagi kulusid, et avaldada vastumõju valitsuse tekitatud moonutustele. Esiteks väitis Eurofer, et põhjendustes 41 ja 43 kirjeldatud niklimaagi kulude asendamist ei tehtud mitte alusmääruse artikli 2 lõike 5, vaid alusmääruse artikli 18 alusel. Teiseks väitis ta, et komisjonil oli alusmääruse artikli 2 lõike 5 alusel õigus asendada kulud, mida valitsuse põhjustatud moonutused mõjutasid, isegi olukorras, kus liidul on tema WTO liikmesusest tulenevaid kohustusi. Seda silmas pidades väitis Eurofer, et kõige uuem WTO kohtupraktika ([11]) ei välista, et WTO dumpinguvastase lepingu artikli 2.2.1.1 kohaselt võidakse eksportiva tootja kulud asendada artiklis 2 nimetatutest erinevatel asjaoludel.

(45) Esiteks tuletab komisjon meelde, et seotud tarnijatelt ostetud niklimaagi kulud asendati tõepoolest alusmääruse artikli 2 lõike 5 alusel. Alusmääruse artiklit 18 kohaldati ainult metoodika ja tehingute suhtes, mida kasutati reaalturuväärtusele vastava ostuhinna kindlaksmääramiseks, sest eksportivate tootjate ja nende tarnijate vaheline seos ei olnud alati selge. Teiseks, nagu on selgitatud käesoleva määruse 6. jaos, jäi komisjon oma seisukohale, et praegusel juhul on asjakohane kehtestada dumpinguvastane tollimaks kahjumarginaali tasemel, kui see on väiksem kui dumpingumarginaal. Sellega seoses tuleb märkida, et Indoneesia eksportivate tootjate jaoks määratud kahjumarginaal oli tõepoolest väiksem kui nende kaalutud keskmine dumpingumarginaal. Seetõttu niklimaagi kulude edasine suurendamine üksnes suurendaks dumpingumarginaali veelgi ja seega ei mõjutaks see meetmete taset. Sellest tulenevalt leidis komisjon, et põhjenduses 44 kirjeldatud Euroferi väide on muutunud tühiseks.

([9]) Komisjoni 10. aprilli 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/576, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude impordi suhtes (ELT L 100, 11.4.2019, lk 7).

([10]) Apellatsioonikogu aruanne „Ukraine – Anti-dumping measures on Ammonium Nitrate“ (Ukraina – Ammooniumnitraadi suhtes kehtestatud dumpinguvastased meetmed), WT/DS493/R, eelkõige punktid 6.85 ja 6.105.

([11]) Apellatsioonikogu aruanne „Ukraine – Anti-dumping measures on Ammonium Nitrate“ (Ukraina – Ammooniumnitraadi suhtes kehtestatud dumpinguvastased meetmed), WT/DS493/AB/R, punkt 6.105.

(46) Mis puudutab niklimaagi reaalturuväärtusele vastava hinna määramise metoodikat, väljendasid eksportivad tootjad heameelt selle üle, et komisjon võttis reaalturuväärtusele vastava hinna kindlaksmääramisel aluseks äriühingute esitatud tegelikud andmed. Samas väitsid nad, et komisjoni rakendatud meetod oli ebaproportsionaalne ja andis tulemuseks niklimaagi liiga suured kulud. Eelkõige juhtisid eksportivad tootjad tähelepanu sellele, et niklimaagi ostuhinnad varieerusid märkimisväärselt, olenevalt niklisisalduse 0,01 protsendipunkti suurusest erinevusest. Seepärast tegid eksportivad tootjad ettepaneku, et komisjon peaks kulude kohandamisel kasutama niklisisalduse ainult ühe kümnendkoha täpsuse asemel kahe kümnendkoha täpsust.

(47) Komisjon uuris väidet ja leidis, et GCNSi teabe põhjal – ainus kontserni äriühing, kes esitas kogu teabe – kajastus niklisisalduse 0,01 protsendipunkti suurune erinevus tõepoolest niklimaagi ostuhinnas. Seetõttu kiitis komisjon väite heaks ja kohandas niklimaagi reaalturuväärtusele vastavaid kulusid vastavalt.

(48) Peale selle väitsid eksportivad tootjad, et komisjon oleks pidanud seotud tarnija PT Tsingshan Steel Indonesia (edaspidi „TSI“) niklimaagi reaalturuväärtusel põhineva ostuhinna kindlaks määrama niklimaagi sõltumatutelt tarnijatelt tehtud ostude alusel.

(49) Komisjon tuletas meelde, et eksportivate tootjate niklimaagi ostuhinna tagasilükkamise põhjus oli sisuka teabe puudumine kontserni ülemaailmse struktuuri kohta. Asjaolu, et komisjonil ei olnud võimalik kindlaks teha, millised eksportivate tootjate tarnijad olid tegelikult sõltumatud, kehtis samamoodi ka TSI tarnijate puhul.

(50) Sellegipoolest kohandas komisjon pärast GCNSi jaoks arvutatud reaalturuväärtusele vastava hinna muutumist, nagu on selgitatud põhjendustes 46 ja 47, ka TSI reaalturuväärtusele vastavat ostuhinda, kohaldades GCNSi võrdlusalusele TSI ja GCNSi makstud keskmise tegeliku hinna suhet. See oli kooskõlas ka eksportivate tootjate tehniliste märkustega, mis käsitlesid niklimaagi reaalturuväärtusele vastava ostuhinna alternatiivset kindlaksmääramist TSI puhul.

(51) Lisaks leidis komisjon huvitatud isikute märkuste uurimisel, et esialgses etapis ei võtnud ta normaalväärtuse arvutamisel arvesse teatavaid ITSSi esitatud tootmiskulusid.

(52) Pärast selle puuduse parandamist ei olnud ITSSi samasuguse toote omamaine müük üheski osas kasumlik. Seetõttu arvutas komisjon normaalväärtuse nii, et liitis ITSSi samasuguse toote keskmisele tootmiskulule uurimisperioodil järgmised kulud:

a) kaalutud keskmised müügi-, üld- ja halduskulud, mida kandis GCNS uurimisperioodil seoses tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud samasuguse toote omamaise müügiga, ning

b) kaalutud keskmine kasum, mida GCNS teenis uurimisperioodil tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud samasuguse toote omamaiselt müügilt.

(53) ITSSi normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta väitis Eurofer oma 4. mai 2020. aasta märkustes, et komisjon ei oleks tohtinud teha järeldust sõltumatutele klientidele suunatud omamaise müügi tüüpilisuse ja kasumlikkuse kohta, kuna puudus kontserni terviklik ülemaailmne struktuur.

(54) Komisjon märkis, et võttes arvesse ITSSi normaalväärtuse määramisel tehtud parandusi, mida on kirjeldatud põhjenduses 52, muutusid tema varasemad järeldused ja seega ka Euroferi hilisemad märkused asjakohatuks.

(55) Kooskõlas eespool põhjendustes 39–50 esitatud heakskiidetud väidete ja selgitustega kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 64–72 ja 80–85 esitatud järeldused. Ajutise määruse põhjendustes 73–79 kirjeldatud ITSSi normaalväärtuse määramise aspekte kohandati põhjendustes 51–54 kirjeldatud viisil.

3.1.4. *Ekspordihind*

(56) Ekspordihinna arvutuskäik on esitatud ajutise määruse põhjendustes 86 ja 87.

(57) Eurofer väitis oma 7. veebruari 2020. aasta märkustes, et komisjon ei tohiks kasutada kättesaadavate faktidena Indoneesia eksportivate tootjate liidu peamise kliendi impordihindu. Eelkõige väitis kaebuse esitaja, et eksportivad tootjad osalesid korraldatud koostööst keeldumises ja et nad kooskõlastasid kättesaadavaid fakte, mille tulemuseks oleks soodsama dumpingu kindlaksmääramine. Eurofer toetas viimast väidet kõnealuse kliendi järjestikku esitatud märkustega. Eurofer juhtis eelkõige tähelepanu sellele, et klient esitas üksikasjalikku teavet Indoneesiast pärit imporditehingute hindade kohta (4. novembri 2019. aasta märkused, viitenumber t19.005668) alles pärast seda, kui komisjon saatis 23. oktoobril 2019 Indoneesia eksportivatele tootjatele oma teise puudustele viitava kirja (viitenumber t19.005465). Sellest järeldas Eurofer, et Indoneesia eksportivad tootjad palusid omaenda ekspordimüügi nimekirja asemel edastada teavet liidus asuval kliendil.

(58) Kaebuse esitaja kordas 4. mai 2020. aasta märkuses oma väiteid, mida on kirjeldatud põhjenduses 57.

(59) Sellega seoses on oluline selgitada, et liidus asuv klient tegi uurimises koostööd juba selle algusest peale. 18. oktoobril 2019 küsis komisjon, kas äriühing on valmis esitama lisateavet Indoneesiast pärit uurimisaluse toote impordi kohta tehingu ja tooteliigi kaupa (viitenumber t20.003960). Äriühing esitas küsitud teabe 25. oktoobril 2019 (viitenumber t19.005556). Liidus asuv klient esitas 4. novembri 2019. aasta märkused, millele Eurofer viitas, selgituseks komisjoni lisaküsimustele.

(60) Lisaks tuletas komisjon meelde, et Indoneesia eksportivad tootjad esitasid oma liitu suunatud eksportmüügi täieliku nimekirja. Komisjon kontrollis selle müügi puhul muu hulgas tooteliike, koguseid, väärtusi ja sihtkohta. Kuna aga eksportmüügiga tegelevad seotud müüjad kolmandates riikides ei teinud uurimises koostööd, ei saanud komisjon kindlaks teha ekspordihinda, mis põhineb nende edasimüügihinnal esimesele sõltumatule kliendile. Käesoleval juhul otsustas komisjon kasutada toimikus juba olemasolevat teavet, millele on lisatud liidus asuva kliendi esitatud üksikasjalik teave tehingu ja tooteliigi kaupa.

(61) Lisaks võrdles komisjon neid hindu Eurostati ametliku kaubandusstatistikaga ja leidis, et kõigi kättesaadavate allikate põhjal määratud impordi ühikuhinnad olid väga sarnased. Seega pidas komisjon liidus asuva suurima kliendi esitatud andmeid sobivaks, et kasutada neid kättesaadavate faktidena.

(62) Euroferi põhjendustes 57 ja 58 kirjeldatud väited lükatakse seetõttu tagasi.

(63) Kuna ekspordihindade kohta ei esitatud muid märkusi kui need, mida on juba käsitletud eespool põhjendustes 56–62, kinnitati ajutise määruse põhjendused 86–87.

3.1.5. *Võrdlus*

(64) Normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluse üksikasjad esitati ajutise määruse põhjendustes 88–89.

(65) Eurofer väitis 4. mai 2020. aasta märkustes, et komisjon ei teinud võrdluse jaoks ekspordihinna kindlaksmääramisel asjakohaseid järeldusi Indoneesia eksportivate tootjate eksportmüügis osalevate seotud kauplejate koostööst keeldumisest. Eelkõige väitis Eurofer, et komisjon ei oleks tohtinud nimiväärtuseks võtta eksportivate tootjate esitatud teavet transpordi, käitlemise ja laadimise ning muude lisatasude kohta (näiteks komisjonitasud, krediidikulud, pangakulud, valuuta konverteerimine).

(66) Lisaks väljendas Eurofer kahtlusi eksportmüügis osalevate seotud kauplejate müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi ekspordihinnast mahaarvamise suhtes, kuna nende identiteeti ja suhet eksportivate tootjatega ei olnud võimalik kontrollida.

(67) Lõpuks väitis Eurofer, et komisjon oleks pidanud avalikustama seotud kaupleja, kelle avalikult kättesaadavat finantsaruannet ta kasutas ekspordihinnast mahaarvatavate müügi-, üld- ja halduskulude kindlaksmääramiseks.

(68) Komisjon leidis, et avalikest allikatest või eksportivate tootjate endi esitatud fakte kasutades ei kohelnud ta Indoneesia eksportivaid tootjaid soodsamalt. Komisjon tuletas meelde, et ekspordihinna määramiseks eesmärgiga võrrelda seda normaalväärtusega, st tehasest hankimise tasandil, arvas ta CIF-tasandi ekspordihinnast, mis määrati kindlaks liidus asuva kliendi impordihindade põhjal, maha eksportmüügis osalenud sõltumatu kaupleja vahendustasud, mitme eksportmüügis osalenud seotud kaupleja müügi-, üld- ja halduskulud, sõltumatu importija kasumi, ookeaniveo ja kindlustuse, käitlemise ja laadimise Indoneesias, transpordi Indoneesias ja krediidikulud iga eksporditehingu kohta eraldi.

(69) Sellega seoses arvas komisjon iga tehingu puhul eraldi maha kõigi eksportmüügis osalenud seotud kauplejate müügi-, üld- ja halduskulud, kuigi eksportivad tootjad väitsid, et mitte kõik neist ei olnud seotud kõigi müügikanalitega. Lisaks sellele arvas komisjon maha krediidikulud Indoneesia intressimäärade ja liidus asuva kliendi saadud kaubanduskrediidi keskmise kestuse alusel, ehkki Indoneesia eksportivad tootjad ei andnud liitu eksportimisel kaubanduskrediiti. Sel juhul leidis komisjon, et ekspordikrediiti võis anda üks eksportmüügis osalenud seotud kaupleja.

(70) Seoses selle seotud kaupleja isikuga, kelle finantsaruannet kasutati müügi-, üld- ja halduskulude kindlaksmääramiseks, tuleb märkida, et eksportivad tootjad pidasid oma identiteeti tundlikuks teabeks. Seetõttu ei avaldanud komisjon seda teavet ajutises määruses.

(71) Põhjendustes 68–70 selgitatud põhjustel lükkas komisjon Euroferi väite tagasi.

(72) Eksportivad tootjad väitsid, et ekspordihinna kohandamine väljaspool liitu asuvate seotud kauplejate müügi-, üld- ja halduskulude järgi ei olnud põhjendatud või et see kohandus oleks tulnud arvutada teisiti. Komisjon kiitis kõnealuse kohandamise jaoks pakutud alternatiivse arvutuse heaks ja kohandas ekspordihinda vastavalt. Kuna kohandamine puudutas eksportivate tootjate konfidentsiaalseid äriandmeid, avalikustati üksikasjad eksportivatele tootjatele äriühingupõhises lõplike järelduste avalikustamise dokumendis.

(73) Kuna normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluse kohta lisamärkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendused 87–88 osas, mis puudutab normaalväärtuse kohandamist.

3.1.6. *Dumpingumarginaalid*

(74) Nagu on selgitatud põhjendustes 32–73, võttis komisjon arvesse huvitatud isikute märkusi ja arvutas Indoneesia eksportivate tootjate dumpingumarginaalid ümber.

(75) Lõplikud dumpingumarginaalid, väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised.

Äriühing	Dumpingumarginaal (%)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7
Kõik teised äriühingud	17,7

(76) Individuaalsete dumpingumarginaalide arvutused, milles arvestati huvitatud isikute poolt esialgsete järelduste avalikustamise kohta esitatud märkuste põhjal tehtud parandusi ja kohandusi, edastati Indoneesia eksportivatele tootjatele.

3.2. **HRV**

3.2.1. *Sissejuhatavad märkused*

(77) Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 95–99, otsustas komisjon kohaldada alusmääruse artiklit 18 ühe valimisse kaasatud Hiina eksportiva tootja, st äriühingu Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd (edaspidi „Zhenshi“) suhtes. Komisjonil ei olnud võimalik viia mitut arvnäitajat, mis olid äriühingu individuaalse

dumpingumarginaali arvutamisel üliolulised, näiteks tootmismahud tooteliigi kaupa, energiasisendite tarbimine, kõrvalsaaduste jaotamine ja tootmiskulud, vastavusse äriühingu auditeeritud raamatupidamisaruannete, kuluhaldusaruannete ja kasutatud asutusesiseste IT-rakenduste andmetega.

(78) Seetõttu leidis komisjon, et esitatud teave oli ebausaldusväärne, ja otsustas eksportiva tootja dumpingu- ja kahjumarginaali kindlaksmääramiseks kohaldada alusmääruse artikli 18 lõiget 1. Selle tulemusel kehtestati asjaomasele äriühingule esialgses etapis jääkmarginaalid.

(79) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud teabes kommenteeris Zhenshi uuesti komisjoni otsust kohaldada alusmääruse artiklit 18 ja kehtestada jääktollimaks. Äriühing väitis, et hoolimata sellest, et ta ei esitanud normaalväärtuse arvutamiseks asjakohaseid andmeid, olid komisjoni käsutuses kõik kontrollitud ekspordimüügiandmed, mida on vaja individuaalse kahjumarginaali arvutamiseks. Sellega seoses palus äriühing komisjonil kohaldada alusmääruse artikli 18 lõiget 3, sest „*kuigi äriühingu esitatud teave ei ole igati täiuslik, ei tekita sellega seotud puudused ülemääraseid raskusi käesolevas juhtumis põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel*“.

(80) Pärast selle väite uurimist otsustas komisjon arvutada kooskõlas alusmääruse artikli 18 lõikega 3 nii Zhenshi individuaalse dumpingu- kui ka kahjumarginaali olemasolevate faktide põhjal.

(81) Dumpingumarginaali puhul kasutati ekspordihinna kindlaksmääramiseks äriühingu kontrollitud andmeid ekspordihinna kohta. Iga Zhenshi eksporditud tooteliigi jaoks võeti arvutuses kasutatud normaalväärtus ühelt neist kahest Hiina eksportivast tootjast, kes samuti koostööd tegid. Kui selle konkreetse tooteliigi normaalväärtus oli olemas mõlemas kõnealuses äriühingus, kasutati kahest näitajast suuremat. Seda peeti mõistlikuks metoodikaks, arvestades, et Zhenshi ei ole esitanud oma normaalväärtuse arvutamiseks piisavalt andmeid. Kui konkreetse tooteliigi puhul ei olnud normaalväärtust olemas kahest äriühingust kummaski, kasutati selle tooteliigi normaalväärtust, mis sarnanes kõige rohkem Zhenshi eksporditud tooteliigiga. Seejärel võrreldi normaalväärtusi tooteliikide kaupa Zhenshi esitatud ja kontrollkäigu ajal kontrollitud ekspordihindadega, mis on kohandatud tehasehindadele.

(82) Eespool kirjeldatud arvutuse tulemusel määrati Zhenshi individuaalseks dumpingumarginaaliks, väljendatuna protsendina äriühingu enda CIF-väärtusest, 71,7 %.

(83) Kuna äriühingu dumpingumarginaal põhines kättesaadavatel faktidel, ei kasutatud seda kooskõlas alusmääruse artikli 9 lõike 6 teise lõiguga valimisse kaasamata koostööd tegevate äriühingute kaalutud keskmise dumpingumarginaali arvutamiseks.

(84) Eurofer vaidlustas pärast lõplike järelduste avalikustamist esitatud märkustes komisjoni otsuse arvutada Zhenshi jaoks individuaalne dumpingumarginaal. Kaebuse esitaja vaidlustas komisjoni seisukoha muutuse lõplike järelduste avalikustamise dokumendis, ja osutas sellele, et Hiina eksportija ainult kordas oma varasemaid väiteid ega esitanud uut teavet. Kaebuse esitaja väitel järeldas komisjon esialgses etapis selgelt, et Zhenshi jaoks ei ole võimalik arvutada individuaalset dumpingumarginaali, sest mitut peamist arvnäitajat ei olnud võimalik ühitada äriühingu auditeeritud raamatupidamisaruannete, kuluhaldusaruannete ja asutusesiseste IT-rakenduste andmetega.

(85) Lisaks väitis Eurofer, et vastupidiselt komisjoni lõplikus etapis kasutatud meetodile peaks dumpingumarginaali arvutamine põhinema äriühingu enda andmetel.

(86) Lõpuks tõstatas kaebuse esitaja küsimuse, kuidas võis komisjon aktsepteerida Zhenshi ekspordihindu, kui küsimustiku vastuseid ei olnud võimalik auditeeritud raamatupidamisaruannetega ühitada.

(87) Esiteks jääb komisjon endiselt oma järelduse juurde, et normaalväärtuse arvutamine Zhenshi esitatud andmete põhjal ei olnud võimalik. Arvude ühitamise probleem puudutas tootmise, varude, kulude ja sisendite tarbimise näitajaid ainult eri tooteliikidele jaotamise tasandil, mis muutis normaalväärtuse arvutamise seega võimatuks. Zhenshi aga esitas kõik ekspordihinna kindlaksmääramiseks vajalikud elemendid ja komisjon sai neid kontrollida.

(88) Teiseks esitas äriühing pärast esialgsete järelduste avalikustamist uue kehtiva argumendi – kuna komisjon tunnistas, et tal oli võimalik eksportmüügi andmeid kontrollida, oli võimalik arvutada individuaalne kahjumarginaal. Komisjon nõustus selle väitega ja arvutas alusmääruse artikli 18 lõike 3 kohaselt individuaalse kahjumarginaali ja sellest tulenevalt ka dumpingumarginaali.

(89) Vastupidiselt Euroferi väitele ei ole ebatavaline, et äriühingu normaalväärtus ei põhine eksportiva tootja esitatud andmetel. Kui näiteks esitatud teave ei ole usaldusväärne, võib komisjon kasutada kättesaadavaid fakte, sealhulgas muudest allikatest saadud andmeid.

(90) Seega, alusmääruse artikli 18 lõike 3 kohaselt ja nagu selgub põhjendusest 81, põhineb Zhenshi normaalväärtus kättesaadavatel faktidel, mis on objektiivne hinnang. Praegusel juhul on selle hindamise tulemusena saadud individuaalne dumpingumarginaal, mis on Hiina äriühingute keskmises vahemikus ja väikseim kahjumarginaal, mille põhjus on äriühingu ekspordihindade tase.

(91) Lõpuks ei leidnud komisjon mingit põhjust keelduda kasutamast arvutuses äriühingu müügi- ja käibeandmeid või teatavaid eksporditehinguid. Hoolimata probleemidest toodetud tooteliikide kulude ja sisendite jaotamisel oli võimalik kontrollida eksportmüügi ja käibe andmeid ning ühitada need äriühingu auditeeritud raamatupidamisaruannete ning ka objektiivsete välisdokumentidega, nagu käibedeklaratsioonid, tollideklaratsioonid, tegelikud veo- ja kindlustusdokumendid.

(92) Eespool põhjendustes 87–91 esitatud põhjustel lükati tagasi kaebuse esitaja väited, et alusmääruse artikli 18 lõiget 3 ei tohiks Zhenshi suhtes kohaldada.

3.2.2. *Normaalväärtus*

3.2.2.1. Oluliste moonutuste esinemine

(93) HRV eksportivate tootjate puhul arvutas komisjon normaalväärtuse päritoluriigis eranditult tootmis- ja müügikulude põhjal, mis kajastavad moonutamata hindu või võrdlusaluseid asjakohases võrdlusriigis, kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktiga a.

(94) Ajutise määruse põhjendustes 103–157 kirjeldati kõigi olemasolevate tõendite hindamist seoses HRV sekkumisega nii oma majandusse üldiselt kui ka terasesektorisse, mis näitab, et asjaomase toote hinnad ja kulud, sh toorainete, energia ja tööjõu kulud, ei ole kujunenud vabaturujõudude tulemusena, kuna neid on mõjutanud valitsuse oluline sekkumine alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses.

(95) Seda arvesse võttes ning kuna Hiina valitsus keeldus uurimises koostööd tegemast, tegi komisjon esialgse järelduse, et normaalväärtuse kindlaksmääramiseks ei olnud asjakohane kasutada omamaiseid hindu ja kulusid.

(96) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist saadi Hiina valitsuselt ja Hiina eksportivalt tootjalt FSS märkusi alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamise kohta.

(97) Mõlemad huvitatud isikud väitsid, et alusmääruse artikli 2 lõige 6a on vastuolus WTO eeskirjadega, nimelt üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (edaspidi „GATT“) VI artikli lõike 1 punktiga b ja 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingu artikliga 2.2 (edaspidi „ADA“) ning et alusmääruses võetakse kasutusele mõiste „olulised moonutused“, mida ei ole ADA artiklis 2.2 normaalväärtuse arvutamise ühe asjaoluna nimetatud. Lisaks, viidates tootmis- ja müügikuludele võrdlusriigis või rahvusvahelistele hindadele, kuludele või võrdlusalustele, läheb alusmääruse artikli 2 lõike 6a alusel arvutatud normaalväärtus väidetavalt kaugemale GATTi VI artikli lõike 1 punktist b ja ADA artiklist 2.2, milles nõutakse, et kasutataks kulusid päritoluriigis.

(98) Käesoleva uurimise eesmärgil on komisjon teinud põhjenduses 95 järelduse, et on asjakohane kohaldada alusmääruse artikli 2 lõiget 6a. Komisjon ei olnud nõus huvitatud isikute väitega, et komisjon ei või kohaldada artikli 2 lõiget 6a. Komisjon leidis vastupidi, et artikli 2 lõige 6a on kohaldatav ja seda tuleb käesoleva juhtumi asjaoludel kohaldada. Lisaks oli komisjon seisukohal, et see säte on kooskõlas Euroopa Liidu kohustustega WTO ees. Komisjoni seisukoht on, nagu selgitati vaidluses DS473 (EL – biodiisel (Argentina)), et alusmääruse sätted, mida üldiselt kohaldatakse kõigi WTO liikmete suhtes, eriti alusmääruse artikli 2 lõike 5 teine lõik, võimaldavad kasutada kolmandalt riigilt saadud andmeid, mida on nõuetekohaselt kohandatud, kui see kohandamine on vajalik ja põhjendatud.

(99) Lisaks väitis HRV valitsus, et komisjoni talituste töödokumenti Hiina Rahvavabariigi majanduses esinevate oluliste turumoonutuste kohta kaubanduskaitse uurimiste seisukohast ([12]) ei saa kvalifitseerida „aruandeks“, mis tuleks alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaselt „*koostada, avalikustada*“ ja mida tuleks „*korrapäraselt ajakohastada*“. Hiina valitsus väitis ka seda, et dokument on eksitav ja kaldub faktidest tugevasti kõrvale.

(100) Lisaks sellele tegi Hiina valitsus tähelepaneku, et sedalaadi talituste töödokument avaldati ainult Hiina kohta ning teiste riikide, sealhulgas uurimise võrdlusriigi või Euroopa Liidu liikmesriikide kohta sellist turuanalüüsi ei tehta. Hiina valitsuse sõnul on see tekitanud muret enamsoodustusrežiimi ja võrdse kohtlemise põhimõtte pärast.

(101) Nendele väidetele vastates märgib komisjon, et aruanne oli avalikkusele kättesaadav alates 2017. aasta detsembrist, nii et kõigil huvitatud isikutel oli piisavalt võimalust seda ja selle aluseks olevaid tõendeid ümber lükata, neid täiendada või kommenteerida. Hiina valitsus ei ole alates aruande avaldamisest 2017. aasta detsembris selle sisu või selles sisalduvaid tõendeid kuidagi ümber lükanud või selle kohta märkusi esitanud. Ka ei ole Hiina valitsus esitanud tõendeid selle kohta, et aruanne on aegunud. Igal juhul märgib komisjon eelkõige seda, et aruandes sisalduvad peamised poliitikadokumendid ja tõendid, sealhulgas asjakohased viie aasta kavad ja uurimisperioodil asjaomase toote suhtes kohaldatavad õigusaktid, on endiselt asjakohased. Seoses murega diskrimineerimise pärast tuletab komisjon meelde, et vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile c koostatakse selline aruanne mis tahes riigi kohta ainult siis, kui komisjonil on hästi põhjendatud andmed oluliste moonutuste võimaliku olemasolu kohta teatavas riigis või teatavas sektoris selles riigis. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a uute sätete heakskiitmise ajal 2017. aasta detsembris oli komisjonil selliseid andmeid oluliste moonutuste kohta HRVs. Komisjon kaalub sarnaste aruannete koostamist teiste riikide kohta. Seetõttu lükkas komisjon need väited tagasi.

(102) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Hiina valitsus oma väiteid seoses põhjenduses 99 osutatud komisjoni talituste töödokumendi staatuse, Hiina diskrimineeriva kohtlemise ning enamsoodustusrežiimi ja võrdse kohtlemise klausli väidetava rikkumise ning alusmääruse artikli 2 lõike 6a mittevastavusega ADA artiklile 2.2. Siiski ei esitatud uusi argumente ega tõendeid, mis võiksid muuta komisjoni esialgset otsust need väited tagasi lükata või eespool põhjenduses 101 esitatud järeldusi.

(103) Sama teabeedastuse raames väitis Hiina valitsus, et aruanne avaldati talituste töödokumendina ja puuduvad tõendid või märgid, mis viitaksid sellele, et komisjon oleks dokumendi avaldamise ajal või pärast seda kinnitanud või heaks kiitnud. Kuna ei ole komisjoni ametlikku heakskiitu või kinnitust ning aruanne avaldati komisjoni talituste töödokumendina, on tõsiseid kahtlusi, kas sellist dokumenti saab pidada komisjoni ametlikuks seisukohaks ja kas selle õiguslik seisund vastab alusmääruse artikli 2 lõike 6a nõuetele komisjoni aruannete koostamise, avaldamise ja ajakohastamise kohta.

(104) Aruanne on faktidel põhinev tehniline dokument, mida kasutatakse ainult kaubanduse kaitsemeetmetega seotud uurimiste kontekstis. Seepärast avaldatakse see komisjoni talituste töödokumendina, kuna see on üksnes kirjeldav ega väljenda poliitilisi seisukohti, eelistusi ega otsuseid. See ei mõjuta aruande sisu, nimelt teabeallikaid Hiina majanduse oluliste moonutuste olemasolu kohta, mis on oluline alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti c kohaldamisel. Käesolevas uurimises on see aruanne, sealhulgas selles sisalduvad tõendid, osa toimikus sisalduvatest tõenditest, mis põhjendavad artikli 2 lõike 6a kohaldamist. Hiina valitsus ei ole esitanud mingeid tõendeid selle kohta, et aruandes sisalduv teave ei ole käesolevas uurimises kehtiv ega kohaldatav. Igal juhul tuletab komisjon meelde, et riigiaruande olemasolu ei ole artikli 2 lõike 6a kohaldamise vajalik tingimus, sest artikli 2 lõike 6a

([12]) SWD(2017) 483 final/2, 20. detsember 2017.

punktis c on sätestatud, et kui see on käesoleva määruse tulemuslikuks kohaldamiseks vajalik, koostab komisjon aruande ja teeb üldsusele kättesaadavaks ning ajakohastab seda aruannet korrapäraselt. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohase metoodika kohaldamise seisukohast on olulised järeldused, et käsitletava juhtumi puhul esinevad olulised moonutused, nagu käesolevaski uurimises. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(105) Samas teabeedastuses tõstatas Hiina valitsus küsimuse alusmääruse artikli 2 lõike 6a väidetavast vastuolust dumpinguvastase lepingu (ADA) artikliga 2.2.1.1, kuna komisjon lükkas Hiina äriühingute kulud tagasi, tegemata kindlaks, kas nende arvestust peeti kooskõlas Hiina üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtetega või kas raamatupidamisdokumendid kajastasid asjaomase toote tootmise ja müügiga seotud kulusid asjakohaselt.

(106) Nagu on selgitatud põhjendustes 93–98, järeldas komisjon, et on asjakohane kohaldada alusmääruse artikli 2 lõiget 6a, pidades silmas oluliste moonutuste olemasolu nimetatud artikli punkti b tähenduses. Hiina äriühingutele anti võimalus kommenteerida, kuid nad ei esitanud asjakohaseid märkusi. Seega ei mõjuta asjaolu, kas Hiina äriühingute raamatupidamisarvestust peeti kooskõlas Hiina üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtetega või kas arvestus kajastas asjakohaselt asjaomase toote tootmise ja müügiga seotud kulusid, järeldust alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohase metoodika kohaldamise kohta. Seetõttu lükati see väide tagasi.

(107) Lõpuks väitis Hiina valitsus, et uurimine viidi läbi eeldusel, et Hiina turul ja asjaomases sektoris on olulisi moonutusi ning huvitatud isikutel ei ole olnud võimalust kaitsta oma huve ja tõendada, et nende andmed kajastavad asjakohaselt uurimisaluse toote tootmise ja müügiga seotud kulusid.

(108) Huvitatud isikutel paluti esitada märkusi väidetavate turumoonutuste kohta HRVs ja alusmääruse artikli 2 lõike 6a võimaliku kohaldamise kohta. Mõned Hiina eksportivad tootjad kommenteerisid küsimustiku vastustes ja eraldi esitatud märkustes väidetavaid turumoonutusi. Nende märkusi selle kohta käsitleti ajutise määruse põhjendustes 111–113 ja eespool põhjendustes 98–101. Hiina valitsus ei kasutanud võimalust esitada väidetavate turumoonutuste kohta märkusi algatamisteate ([13]) punktis 5.3.2 sätestatud tähtaja jooksul ega vastanud 12. augustil 2019 saadetud küsimustikule, mis sisaldas konkreetseid küsimusi oluliste moonutuste olemasolu kohta Hiinas. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(109) Kuna alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b kohaldamise kohta rohkem märkusi ei ole, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendused 103–159.

3.2.2.2. Võrdlusriik

(110) Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 160–178, valis komisjon selles menetluses sobivaks võrdlusriigiks esialgu Brasiilia, kes täitis kõik alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a esimeses taandes sätestatud kriteeriumid.

(111) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist kommenteeris võrdlusriigi valikut kasutaja Marcegaglia. Ta väitis, et Brasiilia ei ole sobiv võrdlusriik, kuna uurimisalusel tootel on ainult üks suur tootja, kes on vertikaalselt integreeritud ja juhib turgu, sest ta kontrollib kogu tarneahelat, alates sääbide tootmisest kuni järgmise etapi toodete turustamiseni. Lisaks väitis kasutaja, et Brasiilia roostevabast terasest lehttoodete turgu kaitsevad paljud dumpinguvastased meetmed.

([13]) Teade teatavate Hiina Rahvavabariigist, Taiwanist ja Indoneesiast pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT C 269I, 12.8.2019, lk 1).

(112) Komisjon avalikustas oma analüüsi võrdlusriigi valiku kohta kahes järjestikuses teates ([14]). Nende teadetega teavitati huvitatud isikuid võrdlusriigi valimisel kasutatud kriteeriumidest ja võimalikest alternatiividest. Huvitatud isikuid julgustati komisjoni valikut kommenteerima ja esitama oma ettepaneku kõige sobivama võrdlusriigi kohta. Marcegaglia ei esitanud selle kohta ühtegi märkust.

(113) Sellegipoolest on mõne äriühingu väidetav turgu valitsev seisund või dumpinguvastaste meetmete olemasolu võrdlusriigi siseturul uurimisaluse toote sektoris võrdlusriigi valimisel tähtsusetu. Komisjon kasutas võrdlusaluste arvutamiseks Brasiilia toorainete, abimaterjalide ja energiasisendite – sealhulgas tootmistegurid, mida kasutati sääbide tootmiseks või isegi eelnevate sisendite tootmiseks, näiteks metallurgiline koks, paagutatud või sularaud – impordihindu. Neid sisendeid kasutavad paljud sektorid võrdlusriigis ja seega ei saa väidetav piiratud sisekonkurents roostevabast terasest lehttoodete turul ega selle kaitse dumpinguvastaste meetmetega märkimisväärselt mõjutada kõnealuste sisendite keskmist impordihinda.

(114) Marcegaglia juhtis tähelepanu ka sellele, et võrdlusriigi tootja on seotud ühe kaebuse esitajaga.

(115) Brasiilia tootja Aperam Inox America do Sul S.A. on tõepoolest seotud valimisse kaasatud liidu tootjaga Aperam Stainless Belgium. Komisjon ei leidnud aga tõendeid selle kohta, et sellel suhtel oleks olnud Brasiilia äriühingu müügi-, üld- ja halduskuludele ning kasumile moonutav mõju.

(116) Eespool öeldut arvesse võttes lükati Marcegaglia väide tagasi ja kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 160–178.

3.2.2.3. Moonutamata kulude kindlakstegemiseks kasutatud allikad

(117) Allikad, mida komisjon kasutas otseste tootmiskulude arvutamisel tootmistegurite moonutamata kulude kindlaksmääramiseks, on loetletud ajutise määruse põhjendustes 179–183.

(118) Sellega seoses esitas kaebuse esitaja väite Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) statistika kasutamise kohta moonutusteta tööjõukulude kindlaksmääramisel. Eurofer väitis, et kuna tööjõukulud on Brasiilia terasetööstuses palju suuremad kui töötlevas tööstuses tervikuna, peaks komisjon tuginema Brasiilia teraseühenduse avaldatud avalikult kättesaadavale statistikale. Kaebuse esitaja edastas kõnealuse statistika.

(119) Komisjon analüüsis selle väite toetuseks esitatud statistikat. Brasiilia terase instituudi aruandes, mis sisaldab teavet sektori kõigi palkade, hoolekandekulude ja kogu tööhõive kohta, mille Eurofer esitas oma väite toetuseks, eristatakse kogu registreeritud tööjõudu, tegelikult aktiivset tööjõudu ja alltöövõtjaid. Kuna aruandes on ainult töötlemata arvandmed, ilma metoodika kirjelduseta, ei ole selge, kuidas saab kogu palgaarvestuse ja hoolekandekulude arve siduda töötajate arvuga. Alltöövõtjate puhul puudub teave sotsiaaltoetuste taseme ja keskmise töötundide arvu kohta. Lisaks on terasetööstuse keskmine tööjõukulu, mille Eurofer on oma esitatud andmetes välja arvutanud, peaaegu neli korda suurem kui tööjõukulu, mille komisjon Brasiilia töötleva tööstuse sektorit käsitleva ILO ametliku statistika põhjal esialgu arvutas. Isegi kõige konservatiivsemat lähenemisviisi kasutades ja võttes arvesse töötajate koguarvu, näitaks Brasiilia teraseühenduse statistika terasesektori tunnipalka, mis on võrreldes ILO ametlikus statistikas esitatud näitajatega keskmiselt peaaegu 20 % kõrgem kui finantssektoris ja 50 % kõrgem kui Brasiilia IT-sektoris. Seega, kuna Euroferi esitatud arvandmeid ei saanud kasutada tunni hinnangulise tööjõukulu alusena ja teadmata nende puhul kasutatud metoodikat, leidis komisjon, et see on tööjõukulu arvutamiseks vähem usaldusväärne allikas kui ILO statistika.

(120) Eespool öeldut arvesse võttes lükati Euroferi väide tagasi ja kinnitati ajutise määruse põhjendused 179–183.

([14]) 9. septembri 2019. aasta teade ja 10. oktoobri 2019. aasta teade normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatud allikate kohta.

3.2.2.4. Moonutamata kulud ja võrdlusalused

(121) Ajutise määruse põhjendustes 185–200 on esitatud loetelu tootmisteguritest, mida on kasutatud moonutamata otseste tootmiskulude kindlaksmääramisel, nende moonutamata väärtus ja nende arvutamise metoodika.

(122) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitasid kaks Hiina eksportivat tootjat – FSS ja STSS – mitu väidet eespool nimetatud põhjenduste kohta.

(123) Mõlemad huvitatud isikud väitsid, et mitme tootmisteguri puhul on võrdlusaluste moonutamata väärtus liiga suur, mis võib tuleneda liiga üldiste Brasiilia tollikoodide kasutamisest ja seega mitte sama sisendi võrdlemisest või väga väikese Brasiilia impordimahu võrdlemisest palju suurema sisendi mahuga, mida tarbisid Hiina tootjad.

(124) Huvitatud isikuid teavitati 10. oktoobri teatega tollikoodidest, mida komisjon kavatses kasutada kõigi tootmistegurite moonutamata väärtuste võrdlusalusena. Huvitatud isikutel oli juurdepääs ka võrdlusriigi vastavatele impordimahtudele ja väärtustele, kuna teatele lisati väljavõtted Brasiilia tollistatistikast. Selles etapis ei esitatud ühtegi märkust.

(125) Lisaks arutati kõnealustesse ettevõtetesse tehtud kontrollkäikude ajal üksikasjalikult kõiki tootmistegureid. See hõlmas arutelu antud sisendi täpse koostise ja kavandatud HS-koodi üle, mida korrigeeriti vajaduse korral kokkuleppel ettevõttega.

(126) Lõpuks ei võrrelnud komisjon võrdlusriiki suunatud impordi mahtusid Hiina eksportivate tootjate konkreetsete sisendite jaoks ostetud ja tarbitud kogustega. Brasiiliasse imporditud kogused võisid olla väiksemad, kuid neid peeti siiski tüüpiliseks.

(127) Eespool öeldut arvesse võttes lükati võrdlusaluseid käsitlevad väited tagasi, välja arvatud kaks tootmistegurit, mille puhul komisjon nõustus pärast lisaanalüüsi, et imporditud kogused võivad olla liiga väikesed, et olla tüüpilised.

(128) Rauamaagi puhul otsustas komisjon pöörduda tagasi rahvusvahelise võrdlusaluse juurde, mis põhineb Fast Marketsi rauamaagi hinna keskmisel noteeringul uurimisperioodil. Hapniku puhul otsustas komisjon viia selle kulu tootmiskulude alla, võttes arvesse selle sisendi väheolulist osa tootmiskuludes. Rauamaagi uue võrdlusaluse üksikasjalik arvutus ja üldkulude alla viidud tootmistegurite ajakohastatud loetelu on esitatud vastava äriühinguga seotud lõplike järelduste avalikustamise dokumentides.

(129) Mõlemad huvitatud isikud väitsid veel, et moonutamata kulud ei kajasta Hiinas tekkivaid kulusid. Äriühingud väitsid, et põhimõtteliselt ei tohiks Hiina tootjate siseturult ostetud sisendite jaoks arvutatud võrdlusalusele lisada rahvusvahelist kaubavedu, kindlustust ja tollimakse.

(130) FSS väitis veel, et isegi kui kaubavedu ja kindlustus lisatakse, oleks ebaloogiline tugineda Hiina eksportijatelt saadud kaubaveo- ja kindlustussummade kohandamisele, sest need viitavad Hiinast liitu eksportimisele, samal ajal kui kohandamine tuleks teha FOB-hinna tasandil Brasiilia piiril teel tootja valdustesse.

(131) Lisaks vaidlustas STSS sisetranspordi kulude kohandamisel kasutatud tegeliku arvu ja esitas alternatiivse arvutuse, mis põhineb äriühingu tegelikel andmetel.

(132) Lõpuks vaidlustas STSS Hiina ekspordiandmete väljajätmise kolmest võrdlusalusest, mis põhinesid impordistatistika asemel ekspordistatistikal, st ferronioobiumi, sularaua ja roostevabast terasest sääbide võrdlusalustel.

(133) Moonutamata kulude ja võrdlusaluste arvutamise eesmärk on kajastada olukorda, kus kõnealused sisendid tarnitakse tootja valdustes. Kuna võrdlusaluse arvutamise alus on impordihind võrdlusriigi piiril, ei ole selle tegelik allikas Hiina tootja jaoks oluline. Nagu Brasiilia puhul, esitatakse GTA andmebaasis impordihinnad FOB-tasandil, CIF-tasandile jõudmiseks tuleb lisada rahvusvaheline kaubavedu ja kindlustus. Lisaks tuleb selleks, et saada hind tootja valdustes, lisada tollimaksud ja riigisisese transpordi kulud. Seetõttu lükati peamine väide võrdlusaluste arvutamise metoodika kohta tagasi.

(134) Siiski võttis komisjon teadmiseks FSSi konkreetse väite rahvusvahelise kaubaveo ja kindlustuse kohandamise metoodika kohta ja otsustas naasta OECD rahvusvaheliste veo- ja kindlustuskulude andmebaasi ([15]) juurde, et arvutada Brasiilia kõigi kõnealuste sisendite keskmine FOB- kuni CIF-marginaal. Seega suurendati CIF-tasandile jõudmiseks FOB-impordi väärtusi Brasiilias 8,58 %. Selle arvutuse üksikasjad ja metoodika kirjeldus edastatakse huvitatud isikutele spetsiifilises lõpliku avalikustamise dokumendis.

(135) Pärast lõplike järelduste avalikustamist juhtis FSS tähelepanu sellele, et esialgsete järelduste avalikustamisel vaidlustas ta komisjoni võrdlusaluste arvutamise metoodika, mille puhul tehti kohandus, et saada kulud mahalaadimisel võrdlusriigis. Äriühing väitis, et komisjon oli esialgses etapis tema väitest valesti aru saanud, nii et ta parandas ainult rahvusvaheliste veo- ja kindlustuskulude arvutust.

(136) Komisjon sai äriühingu peamisest väitest aru ja käsitles seda eespool põhjenduses 133. Nagu on selles põhjenduses selgitatud, ei ole võrdlusaluste koostamisel oluline, kas Hiina tootja ostis antud sisendeid tegelikult siseturult või importis. Selleks et viia sisendikulud võrdlusriigi äriühingu valduste tasandile, tuleb kohandada CIF-väärtust piiril.

(137) STSSi väide riigisisese transpordi kulude arvutamise kohta lükati tagasi. Andmete konfidentsiaalsuse tõttu antakse üksikasjalikum selgitus äriühingupõhises avalikustamisdokumendis.

(138) Lõpuks oli vajalik ja põhjendatud jätta Hiinast pärit eksport välja kolmest võrdlusalusest, mis kehtestati Brasiilia, Iraani ja Lõuna-Korea ekspordistatistika alusel, nagu on kirjeldatud ajutise määruse põhjenduses 192. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b kohaselt pidi komisjon normaalväärtuse arvutamiseks kehtestama moonutamata võrdlusalused. Kuna praegusel juhul ei olnud võimalik kasutada importi võrdlusriiki, sest importi ei olnud või võrdlusaluseid ei peetud ekspordipiirangute või impordi väheoluliste koguste tõttu tüüpiliseks, otsustas komisjon kasutada ekspordiandmeid. Siiski pidas komisjon vajalikuks jätta välja eksport HRVsse, sest puuduvad tõendid selle kohta, et HRVs esinevad moonutused ei mõjuta ka neid hindu. On tõsi, et kui kolmandate riikide tootjad soovivad olla Hiina turul konkurentsivõimelised, kajastab nende hinnakujundus Hiina siseturul valitsevaid tingimusi.

(139) STSSi täiendav väide käsitles sellistest kõrvalsaadustest saadava tulu kohanduse arvutusmeetodit, mida ei kasutata uuesti uurimisaluse toote tootmisel. Äriühingu väitel tuleks ka need tulud arvutada moonutamata võrdlusaluse abil ja arvestada need maha otse tootmiskuludest, mitte arvestuslikust normaalväärtusest.

(140) Esialgses etapis kohandas komisjon normaalväärtust, arvates maha teatavate selliste kõrvalsaaduste moonutamata väärtuse, mida ei kasutatud uuesti uurimisaluse toote tootmiseks, kuid mida äriühing müüs. Selle moonutamata väärtuse saamiseks arvutati iga tooteliigi kohta välja kõrvalsaadustest saadava tulu protsent selle tootmiskuludest. Hiljem kohaldati sedasama protsendimäära moonutamata tootmiskulude suhtes.

(141) Pärast huvitatud isikutelt märkuste saamist muutis komisjon selle kohandamise metoodikat. Selleks et saada moonutamata tulu tooteliigi kaupa, korrutati äriühingu esitatud kõrvalsaaduste kogused nende materjalide võrdlushinnaga ühiku kohta Brasiilias. Moonutamata tulud arvati iga tooteliigi kohta arvestuslikust normaalväärtusest maha. Komisjon jõudis järeldusele, et selliste kõrvalsaaduste puhul tuleb negatiivne kohandamine teha pigem sellel tasandil kui tootmiskulude tasandil, sest neid kõrvalsaadusi müüdi ning üldjuhul pidid tulud katma ka müügikulud ja kasumi.

(142) Pärast lõplike järelduste avalikustamist leidis FSS, et Brasiilia siseturu tariifidel põhinevad energiasisendite (nt elekter, maagaas ja vesi) võrdlusalused võivad sisaldada kaudseid makse, mis oleks tulnud maha arvata.

([15]) Kättesaadav aadressil https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (viimati vaadatud 3. juunil 2020).

(143) Maagaasi osas oldi selle väitega nõus. Spetsiifilist teavet käsitleva avalikustamisdokumendi asjakohases lisas oli selgelt märgitud, et komisjon kaasas võrdlusaluse arvutamisel kaudse maksu (edaspidi „ICMS“). Kõnealune võrdlusalus arvutati ümber ja seda kohandati allapoole 3,23 CNY-lt kuupmeetri kohta 2,75 CNY-ni kuupmeetri kohta. Seejärel vaadati läbi FSSi dumpingumarginaal. See kohandamine ei mõjutanud STSSi ja Zhenshi individuaalseid dumpingumarginaale. Kahe valimisse mittekaasatud koostööd teinud äriühingu dumpingumarginaali kohandati vastavalt.

(144) Elektri puhul ei nimetata allikaks olnud andmebaasis kaudseid makse. Seega leidis komisjon, et tariif ei sisaldanud kaudseid makse. Kuna FSS vastupidist ei tõendanud, leiti, et see väide on põhjendamatu. Märgitakse, et vee pealt ICMSi ei võeta.

(145) Kuna moonutamata kulude ja võrdlusaluste arvutamise kohta rohkem märkusi ei olnud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendused 179–183 koos eespool põhjendustes 127, 134, 137, 141 ja 143 selgitatud parandustega.

(146) Võttes arvesse kõiki pärast huvitatud isikute esitatud väiteid tehtud muudatusi, on lõplikus etapis määratud kindlaks järgmised tootmistegurid, HS-koodid ja moonutamata normaalväärtused.

Tabel 1

Tootmistegur	HS-kood	Moonutamata väärtus	Üksus
Toorained/abimaterjalid			
Kvartsiit	2506 20	1 662,69	CNY/t
Põletussavi	2508 30	4 012,56	CNY/t
Serpentiin	2516 90	4 172,45	CNY/t
Sulatatud magneesia; ülepõletatud (paagutatud) magneesia, ei sisalda või sisaldab vähesel hulgal muid, enne paagutamist lisatud oksiide; muud magneesiumoksiidid, puhtad või mitte	2519 90	9 315,74	CNY/t
Fluoriit kaltsiumfluoriidi sisaldusega kuni 97 massiprotsenti	2529 21	1 876,11	CNY/t
Aglomeerimata rauamaak (pulber); rauamaak tükkidena	[ei kohaldata] (vt põhjendus 128)	548,90	CNY/t
Aglomeeritud rauamaak (aglomeraat)	2601 12	824,20	CNY/t
Kroomimaagid ja -kontsentraadid	2610 00	4 437,72	CNY/t
Rasvasüsi; koksisüsi	2701 12	1 101,32	CNY/t
Lahjasüsi; elektrisüsi; gaasisüsi	2701 19	944,43	CNY/t
Koks; koksipulber; metallurgiakoks	2704 00	2 503,14	CNY/t
Määrdeõli	2710 19	80,05	CNY/t
Süsinik	2803 00	10 484,38	CNY/t
Kaltsium (traat)	2805 12	37 565,18	CNY/t
Väävelhape	2807 00	608,14	CNY/t
Lämmastikhape	2808 00	2 803,81	CNY/t
Vesinikfluoriidhape	2811 11	12 036,01	CNY/t
Ammoniaak, veevaba	2814 10	2 085,04	CNY/t
Molübdeenoksiidid või -hüdroksiid	2825 70	146 169,98	CNY/t

Tootmistegur	HS-kood	Moonutamata väärtus	Üksus
Raudsulfiid	2830 90	100 236,10	CNY/t
Vesinikperoksiid	2847 00	17 324,44	CNY/t
Traat; valupulber	3824 99	16 490,97	CNY/t
Keskmise niklisisaldusega malm; väikese niklisisaldusega malm	[ei kohaldata] (vt ajutise määruse põhjendus 192)	84 151,00 Kohandatud tegeliku niklisisalduse arvessevõtmiseks ([1]).	CNY/t
Ferromangaan, süsinikusisaldusega üle 2 massiprotsendi	7202 11	8 841,84	CNY/t
Ferromangaan, süsinikusisaldusega kuni 2 massiprotsenti	7202 19	14 018,29	CNY/t
Ferrosiliitsium, ränisisaldusega üle 55 %	7202 21	13 848,56	CNY/t
Ferrosilikomangaan	7202 30	8 770,18	CNY/t
Ferrokroom, süsinikusisaldusega üle 4 %	7202 41	10 288,69	CNY/t
Ferronikkel	[ei kohaldata] (vt ajutise määruse põhjendus 192)	21 879,38	CNY/t
Ferromolübdeen	7202 70	141 697,92	CNY/t
Ferrovolfram	7202 80	217 629,37	CNY/t
Ferrotitaan	7202 91	28 149,49	CNY/t
Ferronioobium	[ei kohaldata] (vt ajutise määruse põhjendus 192)	145 667,77	CNY/t
Ferroboor; ferrosilikokaltsiumi sulam	7202 99	15 917,12	CNY/t
Malmijäägid	7204 10	987,48	CNY/t
Roostevaba terase jäägid	7204 21	7 166,20	CNY/t
Rauajäätmed ja -jäägid, v.a trei-, höövli- ja raielaastud, freesimisjäätmed, saagimisjäätmed, viilmed, lõikmed ning stantsimisjäätmed; muust materjalist kui malmist, legeerterasest või tinatatud malmist või terasest	7204 49	2 593,84	CNY/t
Graanulid toormalmist, peegelmalmist, rauast või terasest	7205 10	10 450,71	CNY/t
Rauapõletuspulber	7205 29	9 588,22	CNY/t
Sularaud	[ei kohaldata] (vt ajutise määruse põhjendus 192)	2 715,76	CNY/t
Sarrusevardad	7214 20	4 301,49	CNY/t
Puhastushaavlid	7326 11	7 618,08	CNY/t
Katoodvask	7403 11	46 580,96	CNY/t

Tootmistegur	HS-kood	Moonutamata väärtus	Üksus
Muud vasktooted; valatud, vormitud, stantsitud või sepistatud, edasi töötlemata; v.a ketid ja nende osad	7419 91	300 346,61	CNY/t
Legeerimata nikkel	7502 10	106 604,34	CNY/t
Niklijäätmed ja -jäägid	7503 00	695,72	CNY/t
Niklist varbmaterjal ja profiilid niklisulamitest	7505 12	187 405,08	CNY/t
Alumiiniumikangid; survetöötlemata, legeerimata alumiinium	7601 10	17 191,65	CNY/t
Legeerimata alumiiniumtraat	7605 11	17 484,28	CNY/t
Alumiiniumist tahvlid, lehed ja ribad	7606 91	24 396,75	CNY/t
Molübdeenist varbmaterjal	8102 95	887 517,09	CNY/t
Koobaltikivi jm koobaltitootmise vahesaadused	8105 20	195 635,71	CNY/t
Käsntitaan	8108 20	78 477,42	CNY/t
Mangaan	8111 00	18 493,80	CNY/t
Grafiidist elektroodid	8545 11	62 601,76	CNY/t
Släabid	[ei kohaldata] (vt ajutise määruse põhjendus 192)	14 033,74	CNY/t
Tööjõud			
Tootmissektori tööjõukulud	[ei kohaldata]	33,88	CNY/t
Energia			
Elekter	[ei kohaldata]	0,82	CNY/kWh
Maagaas	[ei kohaldata]	2,75	CNY/m³
Vesi	[ei kohaldata]	68,88	CNY/m³
Argoon	280 421	8,03	CNY/m³

([1]) Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduse 192 punktis a, kasutati selle moonutamata väärtuse alusena Londoni metallibörsi hinda, mida korrigeeriti tooraine niklisisalduse suhtes. Kuna niklisisaldus oli valimisse kaasatud äriühingute lõikes erinev, esitatakse täpne moonutamata väärtus vastava äriühinguga seotud järelduste avalikustamise dokumendis.

3.2.2.5. Tootmise üldkulud, müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum

(147) Normaalväärtuse arvutamisel kasutatud tootmise üldkulude, müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi arvutamist kirjeldati ajutise määruse põhjendustes 201 ja 202.

(148) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis STSS, et teatavate tootmistegurite lisamisega üldkulude hulka, nagu on kirjeldatud ajutise määruse põhjendustes 194 ja 201, suurendas komisjon kunstlikult tootmiskulusid ja seega lõplikke tootmiskulusid. Lisaks sellele juhtis äriühing tähelepanu sellele, et komisjon ei esitanud mingeid tõendeid nende tootmistegurite moonutamise kohta.

(149) Komisjon lükkas selle väite tagasi. Tootmise üldkulude alla paigutatavate sisendite kohta ei ole eraldi tõendit moonutuste kohta vaja. Ajutise määruse põhjendustes 103–157 selgitas komisjon selgelt, miks peetakse kõiki uurimisaluse toote kulusid, sealhulgas tootmise üldkulude alla viidud sisendite kulusid moonutatuks. Samuti, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 194, olid need sisendid kulude seisukohast väheolulised ja komisjon viis need tootmise üldkulude alla, kuna valimisse kaasatud eksportivatel tootjatel ei olnud võimalik oma arvestuses tarbimismahtu kindlaks määrata või võrdlusriigi puhul ei olnud võimalik kindlaks teha sobivat võrdlusalust.

(150) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitasid nii FSS kui ka STSS mitu väidet normaalväärtuse arvutamisel kasutatud müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi taseme kohta.

(151) FSS väitis, et komisjon ei esitanud õiguslikke ega faktilisi selgitusi selle kohta, kuidas on müügi-, üld- ja halduskulud Hiinas moonutatud. Nagu on juba selgitatud põhjenduses 149, ei ole konkreetsete kululiikide jaoks eraldi tõendeid vaja, sest komisjon jõudis ühesele järeldusele, et moonutused esinevad uurimisaluse toote kõigi kulude puhul.

(152) Lisaks väitis äriühing, et normaalväärtuse arvutamisel kasutatud Brasiilia tootja uurimisaluse toote müügi-, üld- ja halduskulud tuleks äriühingu omakapitalikulude ja tema tütarettevõtjate finantskulude võrra vähendada.

(153) Komisjon arvutas müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumi protsendina müüdud toodetega seotud kuludest avalikult kättesaadavate andmete, st Aperam Inox do Sul S.A. auditeeritud raamatupidamisaruannete põhjal. Kättesaadava teabe alusel ei saa järeldada, et osa finantskuludest ei ole seotud uurimisaluse tootega. FSS ei esitanud mingeid tõendeid ega viiteid selle kohta, et need kulud oleksid ülehinnatud. Lisaks tuleb märkida, et nendest finantskuludest osa mahaarvamine, mis vähendab müügi-, üld- ja halduskulusid, suurendaks tingimata kasumit. Seega jääks lõpptulemus samaks.

(154) STSS juhtis tähelepanu sellele, et kuigi Hiina eksportivate tootjate teatavad tööjõukulud (nt teadus- ja arendustegevuse ning kvaliteedikontrolli osakonna tööjõukulud) viidi tootmiskulude alla, ei olnud mingeid tõendeid selle kohta, et sellised tööjõukulud ei sisaldu võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskuludes, mis võis põhjustada nende kulude topeltarvestamise normaalväärtuse arvutamisel.

(155) SSTS ei esitanud aga tõendeid selle kohta, et sellised kulud sisaldusid võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskuludes. Seetõttu jäi komisjon selles küsimuses oma lähenemisviisi juurde.

(156) Lõpuks viitas FSS ADA artikli 2.2.2 alapunktile iii, mille kohaselt võib normaalväärtuse arvutamisel kasutatava kasumi kindlaks määrata, võttes aluseks „*iga muu põhjendatud meetodi, tingimusel et selliselt määratud kasumi summa ei ületa teiste eksportijate või tootjate kasumit sama üldliigi toodete müügist päritolumaa siseturul*“. Äriühing juhtis tähelepanu sellele, et komisjon ei arvutanud sellist Hiina-sisese kasumi ülemmäära, kui kohaldas normaalväärtuse arvutamisel võrdlusriigi äriühingu kasumit tasemel 7,65 %.

(157) Vastuseks sellele väitele tuletas komisjon meelde, et normaalväärtus arvutati alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a alusel, sest komisjon tegi kindlaks, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 103–157, et ei olnud asjakohane kasutada eksportiva riigi omamaiseid hindu ja kulusid, sest selles riigis esines olulisi moonutusi. Seetõttu peetakse moonutatuks kõiki kulusid ja hindu, sealhulgas kasumit, mida omamaised kulud ja hinnad määratluse kohaselt mõjutavad. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis a on sätestatud, et arvutatud normaalväärtus hõlmab moonutamata ja põhjendatud haldus-, müügi- ja üldkulusummat ning kasumisummat. Nagu on selgitatud põhjenduses 98, on alusmääruse artikli 2 lõike 6a sätted täielikult kooskõlas ELi rahvusvaheliste kohustustega, sealhulgas kõigi WTO ADA asjakohaste sätetega. Seepärast lükati see väide tagasi.

(158) Kuna tootmise üldkulude, müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi kohta rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendused 201 ja 202.

3.2.2.6. Normaalväärtuse arvutamine

(159) Kuna normaalväärtuse arvutamise kohta märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 203–210.

3.2.3. *Ekspordihind*

(160) Kuna ekspordihinna kehtestamise kohta märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 211–213.

3.2.4. *Võrdlus*

(161) Komisjon võrdles normaalväärtust ja valimisse kaasatud Hiina eksportivate tootjate ekspordihinda tehasest hankimise tasandil, nagu on kirjeldatud ajutise määruse põhjendustes 214–216.

(162) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist vaidlustas STSS asjaolu, et komisjon arvas ekspordihinnast maha teatavad kaubaveo kulud, samas kui neid kulusid ei arvatud maha võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskuludest.

(163) SSTS ei esitanud aga tõendeid selle kohta, et sellised kulud sisaldusid võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskuludes. Seepärast lükati see väide tagasi.

(164) STSSi ekspordihinna arvutamiseks tegi komisjon artikli 2 lõike 10 punkti i kohaselt kohanduse teises riigis asuva seotud kaupleja kaudu toimunud müügis. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist vaidlustas eksportiv tootja selle kohanduse ja väitis, et tootja ja temaga seotud kaupleja, kes asub kolmandas riigis, moodustavad ühe majandusüksuse, kus seotud kaupleja täidab äriühingusisese müügiosakonna ülesandeid. Seepärast palus eksportiv tootja, et komisjon ei teeks seda kohandust.

(165) Komisjon tuletas meelde, et ELi kohtupraktika kohaselt ([16]) on üks majandusüksus olemas siis, kui tootja annab turustusettevõttele, mida ta kontrollib majanduslikult, seoses oma toodetega ülesanded, mida tavaliselt täidab äriühingusisene müügiosakond. Ka on Euroopa Kohus leidnud, et „liidu institutsioonid [peavad] arvesse võtma kõiki asjas tähtsust omavaid tegureid, mis võimaldavad kindlaks teha, kas see turustaja täidab või ei täida kõnealuse tootja struktuurisisese müügiosakonna ülesandeid“ ([17]).

(166) Seetõttu analüüsis komisjon tema käsutuses olevaid tõendeid ja tegi järgmised järeldused. Esiteks märkis komisjon, et äriühingu struktuur osutas paljude müügiettevõtete olemasolule kontsernis, sealhulgas seotud kaupleja, kelle suhtes vaidlustatud kohandus tehti. Sellega seoses kinnitas komisjon, et uurimisaluse toote liitu müümisega tegeles rohkem kui üks seotud äriühing. Komisjon hindas eksportiva tootja ja asjaomase seotud kaupleja vahelisi lepinguid ning tuvastas tootja ja seotud kaupleja suhteid reguleerivad sätted, mida on raske ühitada arusaamaga, et need äriühingud moodustavad ühe majandusüksuse ([18]).

(167) Lisaks sellele märkis komisjon, et müügiga seotud aspektidega tegeles hoopis teine osakond, mitte kõnealune seotud kaupleja. Ka sisaldasid kõnealuse seotud kaupleja põhikiri ja tegevusluba teatavaid sätteid, mis ei kuulu tavaliselt äriühingusisesele müügiosakonnale pandud ülesannete hulka ([19]). Lisaks tekitas küsimustiku vastustes kirjeldatud tootja ja seotud kaupleja vaheline läbirääkimiste protsess, eelkõige müügitingimuste osas, ([20]) täiendavaid tõsiseid kahtlusi, kas nad moodustavad ühe majandusüksuse. Seepärast lükati see väide tagasi.

(168) Et tagada normaalväärtuse väljendamine samal maksustamistasemel kui ekspordihinna puhul, korrigeeriti normaalväärtust ülespoole uurimisaluse toote ekspordile kehtestatud käibemaksu selle osa võrra, mida Hiina eksportivatele tootjatele ei tagastatud. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist vaidlustasid FSS ja STSS selle kohandamise. Äriühingud väitsid, et kohandamine ei ole kas üldse põhjendatud, kuna komisjon ei kasuta normaalväärtusena Hiina omamaiseid hindu, või tuleks kohandamine teha tegelike tootmiskulude, mitte moonutamata kulude põhjal.

([16]) Kohtuasjad: C-191/09 P ja C-200/09 P: nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, punkt 55.
([17]) Kohtuasi C-468/15 P: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) *vs.* Euroopa Liidu Nõukogu; punkt 43.
([18]) Konfidentsiaalsed üksikasjad on esitatud spetsiifilist teavet käsitlevas avalikustamisdokumendis.
([19]) Konfidentsiaalsusprobleemide tõttu esitatakse üksikasjalikumad selgitused spetsiifilist teavet käsitlevas avalikustamisdokumendis.
([20]) Konfidentsiaalsusprobleemide tõttu esitatakse üksikasjalikumad selgitused spetsiifilist teavet käsitlevas avalikustamisdokumendis.

(169) Selles küsimuses märgib komisjon, et normaalväärtus on kohandatud vastavalt Üldkohtu otsusele kohtuasjas T-423/09 ([21]). Seepärast lükati need väited tagasi.

(170) Kuna võrdluse kohta rohkem märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 214–216.

3.2.5. *Dumpingumarginaalid*

(171) Nagu on täpsemalt selgitatud eespool põhjendustes 121–170, võttis komisjon mõnda STSSi ja FSSi märkust arvesse ning arvutas kõnealuste äriühingute dumpingumarginaalid ümber.

(172) Valimisse mittekaasatud koostööd tegevate Hiina äriühingute Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd ja Fujian Dingxin Technology Co., Ltd dumpingumarginaali, mis on valimisse kaasatud äriühingute kahe individuaalse dumpingumarginaali kaalutud keskmine, kohandati vastavalt.

(173) Komisjon leidis, et arvestades Hiina eksportivate tootjate ulatuslikku koostööd, mis hõlmab 92 % uurimisaluse toote Hiina ekspordist liitu, on asjakohane kehtestada jääkdumpingumarginaal, mida kohaldatakse kõigi teiste (koostööd mittetegevate) eksportivate tootjate suhtes. Seetõttu pidas komisjon asjakohaseks kehtestada „kõigi teiste äriühingute“ dumpingumarginaal tasemel, mis vastab valimisse kaasatud Hiina äriühingute suurimale individuaalsele dumpingumarginaalile, välja arvatud äriühing, kelle suhtes kohaldati artiklit 18, nagu on selgitatud põhjendustes 77–82.

(174) Seega on lõplikud dumpingumarginaalid, väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril enne tollimaksu tasumist, järgmised.

Äriühing	Dumpingumarginaal (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ([1])	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3
Kõik teised äriühingud	106,5

([1]) Marginaal kehtib kõikidele teistele TISCO kontserni kuuluvatele ja määruse regulatiivosas loetletud Hiina tootjatele, kes uurimisalust toodet toodavad.

(175) Individuaalsete dumpingumarginaalide arvutused, mille puhul arvestati Hiina eksportivate tootjate poolt esialgsete järelduste avalikustamise kohta esitatud märkuste põhjal tehtud korrektsioone ja kohandusi, edastati asjaomastele äriühingutele täiendava avalikustamise käigus.

3.3. **Taiwan**

3.3.1. *Normaalväärtus*

(176) Normaalväärtuse arvutamise üksikasjad on esitatud ajutise määruse põhjendustes 227–237.

(177) Oma märkustes eelavalikustamise ja esialgsete järelduste avalikustamise kohta väitis Yusco kontsern, et komisjon lükkas ekslikult tagasi taotluse lubada müügi-, üld- ja halduskulude suhte arvutamisel kohandada vahetuskursi erinevust ja teha ringlussevõetud jääkide puhul kohandus toorainekulude mahaarvamisena kuludest. Komisjon analüüsis neid väiteid.

([21]) 16. detsembri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-423/09 Dashiqiao *vs.* nõukogu, ECLI:EU:T:2011:764, punktid 34–50.

(178) Korduv väide, et müügi-, üld- ja halduskulude suhte arvutamisel tuleks kohandada valuutakursi erinevust lükati tagasi, sest Yusco ei suutnud põhjendada, et need erinevused olid seotud omamaise müügiga. Väidet korrati pärast lõplike järelduste avalikustamist, kuid taas ilma täpsema põhjenduseta. Võttes aga arvesse uusi esitatud argumente, mida oli võimalik ühitada kontrollimise käigus esitatud teabega, peeti vastuvõetavaks teha kohandus ringlussevõetud jääkide suhtes, mis puudutas nii Yuscot kui ka temaga seotud tootjat Tang Eng. Läbivaadatud dumpingu arvutamisel võeti arvesse muudetud tootmiskulusid.

(179) Walsin väitis oma eelavalikustamise ja esialgsete järelduste avalikustamise kohta esitatud märkustes, et komisjon jättis ekslikult rahuldamata tema taotluse teha kohandamine jäätmekulumaterjalide müügi suhtes, kohandamine toorainekulude suhtes pärast füüsilist varude kontrollimist ja kohandamine töötlemiskulude suhtes tema Taichungi tehases. Walsin vaidlustas ka komisjoni otsuse jätta normaalväärtuse kindlaksmääramisel arvestamata omamaine müük tollikontrolli all olevatele vabrikutele ja meresadamatele ekspordi eesmärgil. Komisjon analüüsis neid väiteid.

(180) Seoses väitega, et normaalväärtust tuleks jäätmekulumaterjalide müügi puhul kohandada, pidades silmas Walsini selle kohta esitatud selgitusi, leidis komisjon, et väide on põhjendatud ja kiitis selle heaks, sest Walsin tõendas, et neid jäätmekulumaterjale ei saanud tootmises uuesti kasutada ja need müüdi klientidele.

(181) Mis puudutab väidet, et toorainekulusid tuleks pärast laovarude füüsilist kontrollimist kohandada, hindas komisjon esitatud lisateavet ja otsustas kinnitada oma esialgse otsuse lükata see kohandamisnõue tagasi, sest äriühing ei suutnud põhjendada laovaru erinevuste päritolu. Pealegi ei olnud neid erinevusi kuluarvestussüsteemis registreeritud ja sellist kohandamist ei olnud võimalik vastavusse viia ei proovibilansi ega küsimustiku vastustega.

(182) Väite kohta, et Taichungi tehase töötlemiskulusid tuleks kohandada, arvates maha Taichungi tehase eeldatava kasumi, leidis komisjon, et see väide on alusetu. Walsin ei suutnud tõendada, et tema lõõmutamise ja söövitamisega seotud töötlemiskulude kohta äriühingusiseste arvete esitamine hõlmas ainult kulusid ega sisaldanud kasumimarginaali, ning taotletud kohandamist ei olnud kirjendatud äriühingu kuluarvestussüsteemis.

(183) Lõpuks lükkas komisjon tagasi väite, et normaalväärtuse kindlaksmääramisel tuleb lisada müük tollikontrolli all olevatele vabrikutele ja meresadamatele. Äriühing ise pidas seda müüki oma küsimustikule antud vastustes kaudseks eksportmüügiks ja seetõttu ei kirjendatud neid omamaise müügi tehingute hulgas. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist muutis Walsin on seisukohta ja väitis, et seda müüki tuleks pidada sisetarbimiseks ettenähtuks, sest ta ei teadnud, kas tooteid tarbitakse lõpuks riigisiseselt või eksporditakse. Kuna selle kohta ei ole konkreetset teavet, ei olnud komisjonil võimalik esitatud tõendite põhjal kindlaks teha, kas kõnealune müük läks riigisiseseks tarbimiseks või eksporditi. Nagu on sätestatud alusmääruse artikli 2 lõikes 2, ei põhine väljend „sisetarbimiseks ettenähtud“ müüja subjektiivsel kavatsusel ega asjaolul, et eksportiv tootja ei tea, kas kaupleja / tollikontrolli all olev vabrik ekspordib toote hiljem, vaid toote objektiivsel sihtkohal, mis on objektiivne fakt, mille saab kindlaks teha igal ajahetkel kuni lõpliku sihtkohta jõudmiseni ja kauba müümiseni siseturul tarbimiseks. Seepärast lükati väide tagasi.

(184) Kuna rohkem väiteid ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendused 227–237.

3.3.2. *Ekspordihind*

(185) Kuna ekspordihinna kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendused 238–239.

3.3.3. *Võrdlus*

(186) Kuna võrdluse kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendused 238–239.

3.3.4. *Dumpingumarginaalid*

(187) Käesoleval juhul peetakse koostöö taset suureks ning teisi eksportivaid tootjaid kindlaks ei tehtud. Sellest tulenevalt pidas komisjon dumpingu jääkmarginaalina representatiivseks kõrgeima dumpingumarginaaliga eksportiva tootja marginaali. Lõplikud dumpingumarginaalid, väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised.

Äriühing	Lõplik dumpingumarginaal (%)
Yieh United Steel Co. ja Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Kõik teised äriühingud	7,5

4. **KAHJU**

4.1. **Liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratlus**

(188) Kuna liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratluse kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 246–248 esitatud järeldused.

4.2. **Asjaomase liidu turu kindlaksmääramine**

(189) Hiina eksportiv tootja FSS väitis, et liidu tootmisharu tootmismahu taga oli nõudlus tootmisharusisesel turul, mitte müük vabaturul, mis moodustas vaid murdosa kogutoodangust. FSSi väitel tõendas seda asjaolu, et liidu tootmisharu tootmismahud kasvasid aastatel 2016–2017 hoolimata vabaturu müügi vähenemisest 94 000 tonni võrra.

(190) Hiina eksportiv tootja STSS väitis vaba ja tootmisharusisese turu seose kohta, et turuosa hindamisel tuleks arvestada, et liidu tootmisharu turuosa oli vabaturul 62 %, kuid see segment moodustas ainult umbes 22 % kogu liidu turust. Seega oli liidu tootmisharu turuosa ülejäänud 78 %-l turul, mis oli tootmisharusisene turg, 100 %. Lisaks tuli STSSi väitel seda vaadelda seoses ainsa turuosaga, mis vastupidi suurenes, nimelt Indoneesia turuosaga.

(191) Need väited tuli tagasi lükata. Nagu on märgitud ajutise määruse põhjendustes 251 ja 252, konkureerib impordiga otseselt ainult vertikaalselt integreeritud tootjate, näiteks valimisse kaasatud liidu tootjate müük vabaturul. Seetõttu on komisjoni järjepidev praktika juhtumite menetlemisel mitte arvestada selliste juhtumite teatavates kahjunäitajates tootmist ja müüki tootmisharusisesel turul, kuna tootmisharusisene turg on impordi eest kaitstud. Kuna nii tootmisharusisestele kui ka vabaturgudele mõeldud tooteid toodetakse samadel tootmisliinidel, peaks tootmise ja tootmisvõimsuse analüüs hõlmama ka tootmisharusisesele turule mõeldud tooteid. Sellises kapitalimahukas sektoris nagu terasetööstus tuleks tootmisvõimsuse rakendamist hoida kõrgeimal tasemel, et püsikulusid hajutada ja tootmiskulud madalaimal tasemel hoida. Lisaks ei tohiks üksikute eksportivate riikide turuosa muutusi vaadelda eraldi, sest käesolevas uurimises on kõigist asjaomastest riikidest pärit impordi kumulatiivse hindamise tingimused täidetud (vt punkt 4.4 allpool).

(192) Kuna asjaomase liidu turu kindlaksmääramise kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 249–255 esitatud järeldused.

4.3. **Tarbimine liidus**

(193) Kuna liidu tarbimise kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 256–262 esitatud järeldused.

4.4. **Import asjaomastest riikidest**

(194) Hiina eksportiv tootja FSS väitis, et Hiinast, Indoneesiast ja Taiwanist pärit impordi kumuleerimine oli ebajärjekindel. Kuna käesolev dumpinguvastane uurimine tehti samal ajal kui sama toote eraldi subsiidiumidevastane uurimine, peaks hinnang kahju kohta olema mõlemal juhul sama. Ometi ei kuulunud Taiwan eraldi subsiidiumidevastases uurimises asjaomaste riikide hulka. Seetõttu oleks mis tahes kumulatiivne hindamine, sealhulgas import Taiwanist, käesolevas dumpinguvastases uurimises hiljem vastuolus subsiidiumidevastase uurimise kumulatiivse hindamisega, kus Hiinast ja Indoneesiast pärit import kumuleeritaks, Taiwanist pärit import jäetaks aga kumuleerimata. Lisaks väitis FSS, et Hiinast ja Indoneesiast pärit impordi kumuleerimine ei ole põhjendatud. Kui Hiina import vähenes, siis Indoneesia import suurenes, mis väidetavalt näitas, et Hiina import ei konkureerinud Indoneesia impordiga. Lisaks sellele, kui 2017. aastal oli Hiinast pärit impordi maht kõige suurem, turuosaga 21 %, ja Indoneesia importi turul ei olnud, oli liidu tootmisharul parim aasta, mida tõendavad müügi- ja kasumlikkuse andmed. Need väited tuli tagasi lükata.

(195) Esiteks ei ole mingit vastuolu asjaolus, et käesolevas uurimises hinnatakse kumulatiivselt importi, mis on pärit kolmest riigist, st Hiinast, Indoneesiast ja Taiwanist, samas kui eraldi subsiidiumidevastases uurimises hinnatakse kumulatiivselt importi, mis oli pärit ainult kahest riigist, nimelt Hiinast ja Indoneesiast. Iga juhtumit hinnatakse vaid selle enese asjaolude põhjal. Mõlemal juhul on impordi kumulatiivse hindamise õiguslikud tingimused täidetud.

(196) Teiseks, mis puudutab komisjoni otsust hinnata käimasolevas dumpinguvastases uurimises asjaomastest riikidest pärit importi kumulatiivselt, tuleb meelde tuletada, et vaatlusalusel perioodil suurenes import kõigist kolmest riigist. Ajutise määruse põhjenduses 269 esitatud põhjustel on alusmääruse artikli 3 lõike 4 kohase kumulatiivse hindamise tingimused täidetud, isegi kui Hiinast pärit impordi areng vaatlusalusel perioodil oli erinev Indoneesiast pärit impordi arengust.

(197) Hiina eksportiv tootja STSS väitis, et Hiinast, Indoneesiast ja Taiwanist pärit impordi kumuleerimine ei ole õigustatud, sest konkurentsitingimused erinevad ühelt poolt Hiina ja Taiwani ning teiselt poolt Indoneesia vahel. Kui Indoneesial on otsene juurdepääs niklile, mis on üks peamisi roostevaba terase tootmiseks vajalikke tooraineid, siis Hiina ja Taiwan pidid toetuma impordile, mis oli Indoneesia ekspordikeelu tõttu varasemaga võrreldes vähem kättesaadav. See väide tuli tagasi lükata. Sarnane juurdepääs toorainele ei kuulu alusmääruse artikli 3 lõikes 4 sätestatud kumulatiivse hindamise tingimuste hulka. Kui eri riikide eksportijatel võivad sisendite (nt tooraine või töötajad) hankimisel olla erinevad tingimused, võivad nad väljundi poolel ikkagi üksteisega samadele müügisihtkohtadele konkureerida. Käesoleval juhul on see nii, nagu näitab asjaolu, et käsilolevas juhtumis importis üks oluline koostööd tegev kasutaja märkimisväärseid koguseid Hiinast, Indoneesiast ja Taiwanist.

(198) Lisaks väitis eksportiv tootja STSS, et nii liidu tootmisharu müügihinnad kui ka Hiina impordi maht kasvasid samal ajal, s.o 2017. aastal. Samuti ei olnud mingit vastastikust seost Hiinast pärit impordi ja liidu tootmisharu müügimahtude vahel. Hiina impordi väike kasv vaatlusalusel perioodil (+ 28 000 tonni) ei oleks matemaatiliselt saanud põhjustada liidu tootjate vabaturu müügi enam kui neli korda suuremat langust (– 116 000 tonni). Lisaks sellele moodustas Hiina import uurimisperioodil ainult 4,6 % liidu kogutarbimisest.

(199) Kõnealused väited lükati tagasi. Nagu on märgitud ajutise määruse põhjendustes 263–270, ei tohiks Hiinast pärit importi hinnata eraldi, vaid kumulatiivselt Indoneesiast ja Taiwanist pärit impordiga. Asjaomastest riikidest pärit kumulatiivne import suurenes vaatlusalusel perioodil 147 000 tonni võrra, mis on selgelt rohkem kui 116 000 tonni, mille liidu tootmisharu samal perioodil kaotas. Pealegi küündis Hiina impordi turuosa kahjustava dumpingu kasutamise tõttu uurimisperioodil 18,3 %ni, st see ei olnud 4,6 %, mis oleks Hiina turuosa, kui selles uurimises oleks liidu turule lisatud tootmisharusisese turu maht.

(200) Kuna asjakohastest riikidest importimise kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 263–270 esitatud järeldused.

4.4.1. *Asjaomastest riikidest pärit impordi maht ja turuosa*

(201) Kuna asjaomastest riikidest pärit impordi mahu ja turuosa kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 271–277 esitatud järeldused.

4.5. **Liidu tootmisharu majanduslik olukord**

4.5.1. *Üldised tähelepanekud*

(202) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 278–282 esitatud järeldused.

4.5.2. *Makromajanduslikud näitajad*

(203) Indoneesia valitsus väitis ajutise määruse tabeli 7 kohta, et liidu tootmisharu tootmisvõimsuse suurenemine näitab, et tootmisharu oli suurepärases vormis. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. Komisjon märkis, et tootmisvõimsus kasvas vaatlusalusel perioodil 1 %, mis toetab järeldust, et tootmisvõimsus jäi vaatlusalusel perioodil põhimõtteliselt stabiilseks (ajutise määruse põhjendus 284). Seetõttu peeti väidet alusetuks.

(204) Viidates ajutise määruse tabelile 8, juhtis STSS tähelepanu liidu tootjate sisekasutuse ja müügimahtude vähenemisele 2018. aasta ja uurimisperioodi vahel, mille põhjuseks ta pidas ebaproportsionaalselt suure tootmisharusisese turu vähenemist. See väide lükati tagasi. Komisjon märkis, et vabal ja tootmisharusisesel turul toimuva mahtude muutumise vahel puudub seos, eriti kuna liidu tootmisharu töötas kogu vaatlusaluse perioodi vältel enam kui 30 % vaba tootmisvõimsusega. Lisaks paistab STSSi väide olevat faktiliselt vale, sest areng tootmisharusisesel turul oli vaatlusalusel perioodil stabiilne (ajutise määruse tabel 9 ja põhjendused 290–292), samas kui liidu tootmisharu kaotas samal perioodil vabaturul olulise turuosa (9,3 protsendipunkti).

(205) Indoneesia valitsus märkis ajutise määruse tabelile 10 viidates, et tootlikkuse vähenemise põhjustas tööhõive kasv. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. Siiski ei saa järeldada, et selline tootlikkuse vähenemine, isegi kui see oli tingitud vaid tööhõive väikesest suurenemisest 4 % vaatlusalusel perioodil, põhjustas liidu tootmisharule kahju. Kantud olulist kahju tõendasid muud näitajad, nagu on märgitud ajutise määruse põhjendustes 307–310. Komisjon tuletas meelde, et vastavalt alusmääruse artikli 3 lõikele 5 ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

(206) Indoneesia valitsus väitis ajutise määruse tabelile 14 viidates, et kasumlikkuse hindamisel ei võetud arvesse liidu tootjate „tootmisharusisese turu müügi“ mõju. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. See väide lükati tagasi. Komisjon tuletas meelde, et kui tootmisharu toodab vabaturul müümiseks ja tootmisharusiseseks kasutuseks, jäetakse kooskõlas juhtumite käsitlemise väljakujunenud tavaga tootmisharusiseseks kasutuseks tootmine mitme kahjuteguri hindamise huvides uurimise kohaldamisalast välja. Seda juba selgitati põhjalikult ajutise määruse põhjendustes 254 ja 255.

(207) Indoneesia valitsus väitis veel, et liidu tootmisharu vabaturu müügi osakaal oli võrreldes tootmisharusisese tarbimisega liiga väike (20 % liidu kogumüügist), et mõjutada liidu tootmisharu üldist olukorda, ja seega mingit kahju ei olnud. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. Nagu eespool põhjenduses 191 juba öeldud, tuletas komisjon meelde, et kui tootmisharu tegeleb võrdselt nii vabaturul müümise kui ka tootmisharusisese kasutusega, jäetakse kooskõlas tema juhtumite käsitlemise väljakujunenud tavaga tootmisharusiseseks kasutuseks tootmine enamiku kahjutegurite hindamise huvides uurimise kohaldamisalast välja. Järgmiste liidu tootmisharu majandusnäitajate puhul on leitud, et analüüs ja hindamine peavad keskenduma vabaturul valitsevale olukorrale: müügimaht ja müügihinnad liidu turul, turuosa ja kasumlikkus. Kui oli võimalik ja põhjendatud, siis võrreldi kõnealuseid tulemusi järgmiseks tootmisharusisese turu andmetega, selleks et saada täielik ülevaade liidu tootmisharu olukorrast.

(208) Kuna makromajanduslike näitajate kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 283–296 esitatud järeldused.

4.5.3. *Mikromajanduslikud näitajad*

(209) Hiina eksportiv tootja FSS väitis, et komisjon tugines oma järelduse tegemisel lõpp-punktist lõpp-punkti viivale analüüsile, ilma et oleks hinnanud liidu tootmisharu olukorra positiivset arengut müügihindade osas kuni 2018. aastani, st enamikul vaatlusalusest perioodist, ning jättes tähelepanuta asjaolu, et müük vähenes siis, kui liidu tootmisharu olukord oli kõige kasumlikum. FSSi väitel ei saa komisjon kahju tuvastamisel tugineda liidu tootmisharu müügihindade 4 % langusele 2018. aasta ja uurimisperioodi vahel võrreldes kulude 2 % vähenemisega samal perioodil. Teisisõnu ei saa järeldust, et oluline kahju on tekkinud, põhjendada netohindade 2 % langusega üksikperioodil (uurimisperiood). Lisaks, nagu osutas FSS, müüs liidu tootmisharu alates 2018. aastast kuni uurimisperioodini mugavalt oma tootmiskuludest kõrgemate hindadega. See väide tuli tagasi lükata. Komisjon nõustus, et aastatel 2016–2018 muutusid hinnad ja kulud paralleelselt, mida näitas kummagi 22 % kasv, kuid see ei olnud enam tõsi ajavahemikul 2018. aastast uurimisperioodini, kui hinnad langesid 5 protsendipunkti võrra, kuid kulud ainult 2 protsendipunkti võrra. Kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide turg on väga hinnatundlik ja liidu tootmisharul ei olnud madala dumpinguhinnaga impordi edasise tugeva kasvu tõttu muud võimalust, kui müügihindade kehtestamisel kulude kasvu mitte täielikult arvesse võtta. See tähendas tema finantsnäitajate tugevat halvenemist, sealhulgas kasumi langust 5,1 %lt 3,5 %ni, nagu on näha ajutise määruse tabelis 14.

(210) Hiina eksportiv tootja FSS väitis, et liidu tootmisharu tootmiskulud kasvasid kõige märkimisväärsemalt aastatel 2016–2017. Samal perioodil suurenes asjaomastest riikidest pärit impordi maht kõige rohkem ning selle impordi ja liidu tootmisharu müügi hinnaerinevus oli umbes 200 eurot tonni kohta, nagu see oli uurimisperioodil. Sellegipoolest oli liidu tootmisharul võimalik tõsta aastatel 2016–2017 oma müügihindu 19 % ja kanda kulude suurenemine täies mahus üle oma klientidele. See väide lükati tagasi. Aastatel 2016–2017 tõstsid oma hindu mitte ainult liidu tootjad, vaid ka eksportivate riikide tootjad, nimelt 21 % ehk 316 eurot tonni kohta (vt ajutise määruse tabel 6). See näitab, et turuolukorras, mida iseloomustab vähemalt stabiilne nõudlus, said liidu tootjad sellest suundumusest kasu vaid osaliselt, kuna neile avaldas juba survet asjaomastest riikidest pärit import, mis lõi liidu tootmisharu müügihinnad alla. Lisaks sellele kaotas liidu tootmisharu selle surve tõttu ja kasumlikkuse taseme hoidmiseks aastatel 2016–2017 asjaomastest riikidest pärit impordi arvelt märkimisväärse turuosa.

(211) Hiina eksportivad tootjad FSS ja STSS väitsid, et kuigi uurimisperioodil oli liidu tootmisharu kasum väidetavalt märkimisväärselt väiksem kui 2016. aastal, olid investeeringud 57 % suuremad kui 2016. aastal. Seda punkti on juba käsitletud ajutise määruse põhjenduses 306. Komisjon tuletas meelde, et investeeringute mahu kasvuga ei kaasnenud aga samavõrra suurt tootmisvõimsuse kasvu (vt ajutise määruse tabel 7). Seega kasutati investeeringuid üksnes olemasoleva tootmisvõimsuse säilitamiseks ja vajaminevate tootmisvahendite nõuetekohaseks asendamiseks.

(212) Viidates ajutise määruse tabelile 11, väitis STSS, et liidu tootjate müügihindade väikest langust 2018. aasta ja uurimisperioodi vahel tuleks vaadelda seoses Indoneesiast pärit madala hinnaga impordi hüppelise kasvuga. Komisjon tuletas meelde, et kõigist kolmest asjaomasest riigist pärit impordi kumulatiivse hindamise tingimused olid täidetud ja seetõttu ei saa ühest riigist pärit importi käsitleda teistest asjaomastest riikidest pärit impordist eraldi.

(213) Viidates ajutise määruse tabelile 13, väitis Indoneesia valitsus, et varude vähenemine 2018. aasta ja uurimisperioodi vahel osutab liidu tootmisharu positiivsele müügitulemusele. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. See väide lükati tagasi. Nagu on näha ajutise määruse tabelis 8, vähenes müük liidu vabal turul vaatlusalusel perioodil 13 %. Indoneesia väidetud varude väike vähenemine ei olnud representatiivne ega võimalda täheldatud müügisuundumust kahtluse alla seada.

(214) Indoneesia valitsus väitis ajutise määruse tabelile 14 viidates, et liidu tootmisharule tekitatud kahju põhjustasid 2017. aastal tehtud suured investeeringud, mis põhjustasid rahalist koormust järgneval perioodil, st 2018. aastal ja uurimisperioodil. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. See väide lükati tagasi. Investeeringuid rahastatakse tavaliselt allesolevatest käibevahenditest või laenudest. Kulude ja kasumile tekkiva mõju seisukohast amortiseeruvad sellised investeeringud pika, vähemalt viie aasta pikkuse perioodi jooksul. Seetõttu ei saa 2017. aastast kuni 2018. aastani täheldatud kasumi vähenemist enam kui 50 miljoni euro võrra või isegi üle

80 miljoni euro võrra, nagu juhtus ajavahemikus 2017. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni, seostada investeeringutega, mis tehti 2017. aastal ja mis küündisid kogusummas 48 miljoni euroni, kuid mis amortiseerusid vähemalt viie aasta jooksul.

(215) Hiina eksportiv tootja STSS väitis, et tootmisvõimsuse umbes 70 % rakendamine ei olnud kahju märk, sest see sarnanes terase kaitsemeetmete uurimise käigus kõigis terasekategooriates kindlaksmääratud keskmise tootmisvõimsusega. See väide lükati tagasi. Esiteks juhtis komisjon tähelepanu sellele, et liidu tootmisharu tootmisvõimsuse rakendamise määr langes vaatlusalusel perioodil 69 %lt 66 %ni. Teiseks kohaldatakse dumpinguja kaitsemeetmete uurimisel erinevaid õigusraamistikke. Seetõttu ei saa kaitsemeetmete uurimisel tehtud tähelepanekuid ega järeldusi dumpinguvastasesse uurimisse üle võtta. Komisjon peab vastavalt alusmääruse artikli 3 lõikele 5 hindama kõiki asjakohaseid majandustegureid ja -näitajaid, mis mõjutavad tootmisharu olukorda, ja kuigi ükski näitaja või mitu näitajat ei pruugi tingimata määravaks saada, osutavad käesolevas uurimises nii tootmisvõimsuse rakendamise muutumine kui ka selle tase dumpinguhinnaga impordi põhjustatud kahjule.

(216) Kuna mikromajanduslike näitajate kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 297–306 esitatud järeldused.

4.5.4. *Järeldus kahju kohta*

(217) Kuna kahju suhtes tehtud järelduse kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 307–310 esitatud järeldused.

5. **PÕHJUSLIKUD SEOSED**

5.1. **Dumpinguhinnaga impordi mõju**

(218) Lisaks põhjenduses 189 osutatud väitele väitis eksportiv tootja FSS, et liidu tootmisharu müügi (–94 000 MT) ja turuosa (–7,3 %) vähenemine oli kõige selgem 2017. aastal. Liidu tootmisharu ei saanud sel aastal siiski kahju, vaid teenis erakordset kasumit. FSSi arvates suurenes kõnealune import liidu tootmisharu müügi vabatahtliku tagasitõmbamise tõttu liidu vabaturult (ajendatuna suurenenud keskendumisest tootmisahela järgmisele etapile). See väide lükati tagasi. Ei saa väita, et liidu tootmisharul oleks olnud mingit survet vabaturul müügiga tagasi hoida. Vastupidi, liidu tootmisharul oli kogu vaatlusaluse perioodi jooksul piisavalt vaba tootmisvõimsust, et müüa vabaturul suuremaid koguseid, kui ta tegelikult müüs (vt ajutise määruse põhjendused 283–285 ja tabel 7).

(219) Viidates ajutise määruse tabelile 7 väitis Indoneesia valitsus, et asjaomastest riikidest pärit impordi suurenemine ei avaldanud liidu tootmisharu toodangule märkimisväärset mõju, kuna see vähenes vaatlusalusel perioodil kõigest 3 %. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. Komisjon märkis, et 3 % vähenemine ei ole väheoluline, kuigi muude kahjutegurite suundumus oli vaatlusalusel perioodil veelgi halvem, ja viitab sellega seoses ajutise määruse põhjendustele 307–311.

(220) Viidates ajutise määruse tabelile 8 väitis Indoneesia valitsus, et liidu tootmisharu müük vabaturul stabiliseerus pärast 2017. aastat ja kasvas 2018. aastast uurimisperioodini, mis näitavat, et uurimisaluse toote impordil ei olnud liidu tootmisharu müügile mingit mõju. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. Komisjon märkis, et liidu tootmisharu turuosa vähenes 2016.–2017. aastal 71,2 %lt 63,9 %ni ning et 2017. aasta ja uurimisperioodi vaheline langus 63,9 %lt 61,9 %ni oli vähem silmapaistev. Ehkki üldine langus oli vaatlusaluse perioodi esimesel poolel tõepoolest suurem, ei saa väita, et liidu tootmisharu turuosa oleks taastunud elujõulisele tasemele, sest kokkuvõttes toimus vähenemine 71,2 %lt 61,9 %ni. Seepärast lükati see väide tagasi.

(221) Hiina eksportivad tootjad FSS ja STSS väitsid, et Hiinast pärit import ei tekitanud liidu tootjatele kahju, küll aga tegi seda Indoneesiast pärit import. Nad väitsid, et Hiina import ei mõjutanud liidu tootjate kasumit, kuna kasum vähenes 2017.–2018. aastal 10,2 %lt 5,1 %ni, mis langes kokku Indoneesiast pärit impordi järsu kasvuga, Hiinast pärit import samal ajal aga vähenes. Kõnealused väited lükati tagasi. Nagu on märgitud ajutise määruse põhjendustes 263–270, olid kumulatiivse hindamise tingimused täidetud. Seetõttu ei saa Hiinast pärit importi käsitleda eraldi Indoneesiast või Taiwanist pärit impordist.

(222) Kuna seoses järeldusega, milles käsitleti kindlakstehtud kahju omistamist asjaomasele impordile, muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 312 esitatud järeldused.

5.2. **Muude tegurite mõju**

(223) Viidates ajutise määruse tabelile 11, väitis STSS, et liidu tootmisharu kantud tootmiskulud kasvasid vaatlusalusel perioodil 20 %, ja väitis, et see kasv põhjustaski liidu tootmisharule tekitatud kahju. See väide lükati tagasi. Ajutise määruse põhjenduses 319 juba selgitati, et teataval hetkel ei saanud liidu tootmisharu dumpinguhinnaga impordi hinnasurve tõttu enam toorainekulude ülemaailmset kasvu müügihindadele üle kanda. Seetõttu ei põhjustanud kahju mitte tootmiskulude suurenemine kui selline, vaid suutmatus seda dumpinguhinnaga impordi tõttu edasi kanda.

(224) Indoneesia valitsus väitis, et kahju põhjustas tootmisharusisese turu areng, mitte vabaturu areng. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. See väide lükati tagasi. Tootmisharusisese turu areng ei nõrgendanud põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel. Vabaturu müük vähenes vaatlusalusel perioodil 13 % (– 150 000 tonni), samas kui tootmisharusisene tarbimine oli suhteliselt stabiilne (– 20 000 tonni).

(225) Indoneesia valitsus väitis veel, et komisjon ei käsitlenud liidu tootmisharu sisemisi müügihindu, kuigi need pidid kahju tekitama. Sama väide esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist. See väide lükati tagasi. Komisjon on kindlaks teinud, et sisemüük ei toimunud reaalturuväärtuse tingimustel ja seetõttu ei ole seda kahju hindamisel arvesse võetud.

(226) Eksportiv tootja STSS väitis, et pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist kerkivad tõenäoliselt esile erinevad impordiallikad, nt Korea Vabariik. Kuna Korea Vabariigist pärit impordi keskmised hinnad on pidevalt olnud oluliselt madalamad kui Hiinast pärit impordi hinnad, kahjustaks see import liidu tootjaid veelgi rohkem, mitte aga import Hiinast. See väide lükati tagasi. Esiteks ei ole selle impordi kahjuliku dumpingu kohta piisavalt tõendeid, mis on aga teisiti Hiinast pärit impordi puhul, nagu on näidanud käesolev uurimine. Teiseks, kuigi Hiinast pärit kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide impordi keskmised hinnad olid vaatlusalusel perioodil kõrgemad kui Korea Vabariigist pärit impordi hinnad, lõi Hiina import siiski liidu tootmisharu müüki pidevalt alla. Need hindade allalöömise arvutused, mida ükski huvitatud isik ei ole vaidlustanud, tehti nii, et võrreldi sarnaseid tooteliike, mida ei saa teha Eurostati statistiliste andmete põhjal – ning viidatud Lõuna-Korea hinnad on Eurostati hinnad. Kolmandaks põhjustas Hiina import kahju ka oma mahu tõttu, mis suurenes vaatlusalusel perioodil 14 %, samal ajal kui Korea Vabariigist pärit impordi maht vähenes samal perioodil 49 %. Lisaks oli Hiina impordi maht 2016. aastal umbes kolm korda suurem ja uurimisperioodil umbes seitse korda suurem kui Korea Vabariigist pärit impordi maht.

(227) Eksportiv tootja STSS kordas väidet, et liidu tootmisharule tekitas kahju liigne tootmisvõimsus liidus. See väide lükati tagasi ajutise määruse põhjenduses 322 esitatud põhjustel.

(228) Kuna seoses järeldusega, milles käsitleti kindlakstehtud kahju omistamist muudele teguritele kui asjaomasele impordile, muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 319–325 esitatud järeldused.

5.2.1. *Järeldus*

(229) Eespool kirjeldatu põhjal ja kuna muid märkusi ei esitatud, järeldas komisjon, et ükski teine esialgses või lõplikus etapis uuritud tegur ei saanud märkimisväärselt mõjutada liidu tootmisharu kahjustatud olukorda. Seega ei nõrgendanud ükski eraldi ega ühiselt analüüsitud teguritest dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel kindlaks tehtud põhjuslikku seost sellisel määral, et see ei oleks enam tõeline ega oluline, ning see kinnitab ajutise määruse põhjendustes 326 ja 327 esitatud järeldust.

6. **MEETMETE TASE**

6.1. **Sellise marginaali uurimine, millest piisaks liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks Taiwani puhul**

(230) Hiina eksportija FSS väitis, et turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaalide hindamiseks arvutatud sihthind oli liidu tootjate saadud toetuste tõttu suurem. Saadud toetusi silmas pidades ei olnud põhjust lisada summat nõuete täitmise tulevaste kulude jaoks. Samuti tuleks teadus- ja arendustegevuse ning tööjõukulusid vähendada uurimisperioodil saadud toetuste ulatuses. Selle puudumine tähendaks valimisse kaasatud äriühingutele topelteelise andmist.

(231) See väide lükati tagasi. Esiteks ei toetatud seda väidet asjakohaste tõenditega. Teiseks ei ole topeltarvestust, kuna liidu tootmisharu uurimisperioodil kontrollitud tootmiskulusid käsitlevate andmete puhul võetakse liidu tootjate saadud toetusi ja nende praeguseid nõuete täitmise kulusid juba arvesse, samas kui iga täiendus, mis tekib muul perioodil, puudutab ainult nõuete täitmise tulevasi kulusid alusmääruse artikli 7 lõike 2d tähenduses. Vastavalt sellele arvestas komisjon vajaduse korral maha juba arvesse võetud praegused kulud, et saada tulevased kulud.

(232) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist ja uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist seadis mitu isikut kahtluse alla taotletava kasumi 8,7 % kohaldamise, mis oli liidu tootmisharu saavutatud kasumimarginaalide keskmine 2016. aastal (7,2 %) ja 2017. aastal (10,2 %). Eelkõige väitsid need isikud, et komisjon oli öelnud, et 2017. aasta oli liidu tootmisharu jaoks erandlik aasta ja seetõttu võis selle aasta kasumlikkus tõenäoliselt kahju saada. Sama väideti ka määruses, millega kehtestati lõplikud kaitsemeetmed terasetoodete suhtes. Pealegi oli asjaomastest riikidest pärit impordi turuosa 2017. aastal juba 25 %, samas kui 2016. aastal oli selle impordi turuosa oluliselt väiksem kui 2017. aastal (18,3 %). Seetõttu peaks komisjon kasutama selle asemel ainult 6 % kasumimarginaali või 2016. aastal saavutatud kasumimarginaali. Seevastu väitis Eurofer, et võrreldes 2016. aastaga kaotas liidu tootmisharu suurenenud importi silmas pidades 2017. aastal märkimisväärse turuosa (7,3 protsendipunkti) ja seetõttu ei olnud sellel aastal saavutatud 10,2 % kasumlikkus erakordselt suur ning seda tuleks kasutada taotletava kasumina.

(233) Komisjon kinnitas, et taotletava kasumi 8,7 % kasutamine on õigustatud ajutise määruse põhjenduses 331 esitatud põhjustel. Nagu on sätestatud alusmääruse artikli 7 lõikes 2c, võetakse kasutatava taotletava kasumi kindlaksmääramisel arvesse selliseid tegureid nagu kasumlikkuse tase enne asjaomastest riikidest pärit impordi suurenemist, kasumlikkuse tase, mis on vajalik kõigi kulude ja investeeringute, teadus- ja arendus- ning uuendustegevuse katmiseks, ning loodetav kasumlikkuse tase tavapärastes konkurentsitingimustes. Ehkki import HRVst ja Taiwanist oli juba ilmselgelt olemas, oli import Indoneesiast 2017. aastal endiselt väga väike ([22]) ja seetõttu kajastab 2017. aasta kasuminumber kasumlikkuse taset enne kõigist asjaomastest riikidest pärit impordi kasvu. Lisaks oli asjaomastest riikidest pärit impordi turuosa 2017. aastal 25 %, mis on tõepoolest juba märkimisväärne, ja seetõttu tõenäoliselt vähendatakse liidu tootmisharu sel aastal saavutatud kasumimarginaali, mis võib muuta selle asjakohase taotletava kasumi kindlaksmääramisel ebasobivaks aastaks. Nagu on aga selgitatud ajutise määruse

([22]) Indoneesia turuosa oli 2017. aastal 0,0014 %, kuid 2018. aastal 3,7 %.

põhjenduses 331, oli 2017. aasta erandlik aasta ja seega isegi juhul, kui liidu tootmisharu kasumimarginaali vähendati, oli see siiski piisavalt kõrgel tasemel, isegi kui see tulenes aastast, mis tavapäraseid konkurentsitingimusi täielikult ei kajasta. Seetõttu kinnitas komisjon, et 2017. aasta võrrandisse lisamine ja taotletava kasumi määramine 2016. ja 2017. aasta kasumi keskmise põhjal vastab täielikult alusmääruse artikli 7 lõike 2c nõuetele.

(234) Lisaks väitis Marcegaglia pärast lõplike järelduste avalikustamist, et komisjon oleks pidanud määrama rullterasest kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide sihthinna väiksema taotletava kasumi põhjal, mis kajastab rullterasest kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide kui pooltoote eripära võrreldes valgest lehtmaterjalist kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide kui valmistootega.

(235) See väide lükati tagasi. Nagu on sätestatud eespool põhjenduses 30 ja ajutise määruse põhjenduses 46, on rullterasel ja valgel lehtmaterjalil samad füüsikalised ja keemilised põhiomadused ning seetõttu peetakse mõlemat asjaomaseks tooteks. Komisjoni kasutatud taotletav kasum põhineb seetõttu mõlema kasumiandmetel ja kajastab seega rullterasest kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide kui pooltoote erijooni võrreldes valgest lehtmaterjalist kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide kui valmistootega.

(236) Eurofer väitis, et ajutises määruses kehtestatud kahjumarginaalid on alahinnatud. Täpsemalt öeldes esitas Eurofer uusi tõendeid, mis peaksid põhjendama alusmääruse artikli 7 lõike 2c ja artikli 7 lõike 2d kohaste kohanduste suurendamist, viidates ajutise määruse põhjendustele 332 ja 333. Neid väiteid aktsepteeriti osaliselt. Selle tulemusel korrigeeriti ülespoole ühe liidu tootja saamata jäänud investeeringuid (artikli 7 lõige 2c) ja ka kahe liidu tootja nõuete täitmise tulevasi kulusid (artikli 7 lõige 2d). Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitati uuesti kaks väidet ühe valimisse kaasatud tootja kohta, kuid edasisi kohandusi ei saanud vastuvõetavaks pidada.

(237) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitas Eurofer uuesti oma väite, et komisjoni alusmääruse artikli 7 lõigete 2c ja 2d alusel liidu tootmisharu sihthinnas tehtud kohandused olid ebapiisavad. Tema arvates peaks komisjon jääma paindlikuks ja võimaldama äriühingutel esitada oma väidete toetuseks lisatõendeid isegi pärast kohapealseid kontrolle, millal sellist teavet ei saa enam kontrollida.

(238) See väide lükati tagasi. Enamik neist väidetest (välja arvatud väited, mis leiti olevat põhjendatud ja osaliselt vastu võeti ning mille alusel tehti kohandusi, nagu on selgitatud põhjenduses 236) esitati esmakordselt alles pärast esialgsete järelduste avalikustamist, kuna valimisse kaasatud tootjad ei vastanud küsimustiku asjakohastele küsimustele ega esitanud selliseid väiteid ka kohapealsete kontrollide ajal, ning selle kohta, miks seda teavet ei olnud võimalik anda õigel ajal, ei esitatud ühtegi objektiivset põhjust. Seetõttu leidis komisjon, et valimisse kaasatud tootjate väga suur hilinemine teabe esitamisel, mis sisaldas paljudel juhtudel täiesti uusi andmeid ja väiteid, mida uurimise selles etapis oli võimatu kontrollida, oli põhjendamatu.

(239) Mis puudutab alusmääruse artikli 7 lõike 2d kohaseid kohandusi tulevaste sotsiaalsete ja keskkonnakulude osas, süüdistas Eurofer komisjoni liidu tootmisharu suhtes diskrimineeriva lähenemisviisi rakendamises, kuna komisjon keeldus ühe valimisse kaasatud tootja andmete ekstrapoleerimisest ja nende kohaldamisest kahe teise valimisse kaasatud tootja suhtes, samal ajal kui komisjon oli arvutanud individuaalse dumpingumarginaali Hiina eksportiva tootja Zhenshi jaoks, kasutades teistelt HRV eksportivatelt tootjatelt saadud teavet.

(240) See väide lükati tagasi. Eurofer viitab kahele erinevale olukorrale – eksportiva tootja dumpingumarginaali arvutamisele artikli 18 lõike 3 raamistikus ja individuaalse äriühingupõhise sihthinna arvutamisele – mis ei ole seega võrreldavad. Nagu on selgitatud eespool põhjendustes 87–92, arvutati Zhenshi normaalväärtus alusmääruse artikli 18 lõike 3 kohaselt, kasutades ainult teatavate andmete kohta kättesaadavaid fakte, samas kui liidu tootjate sihthinna puhul koostööst keeldumise probleemi ei olnud ja komisjonil olid järelduste tegemiseks kõik faktid olemas. Pealegi olid siin kõne all olevad tulevased keskkonnainvesteeringud ja tegevuskulud äriühingule iseloomulikud, mistõttu ei olnud ekstrapoleerimine teistele äriühingutele asjakohane.

(241) Eurofer väitis veel, et kahju suurenes veelgi pärast 30. juunit 2019, s.o pärast uurimisperioodi lõppu, ning et komisjon peaks lõplike meetmete taseme määramisel seda olukorra halvenemist arvesse võtma. Sellega seoses viitas Eurofer alusmääruse artikli 14 lõikele 5, artikli 9 lõikele 4 ja artikli 7 lõigetele 2c ja 2d. Komisjon märkis, et artikli 7 lõigete 2c ja 2d kohased kohandused tehti kooskõlas eespool põhjenduses 236**Error! No bookmark name given.** ja ajutise määruse põhjendustes 330–334 sätestatuga. Lisaks registreeriti import, kuid tollimaksu tagasiulatuva kogumise tingimused ei olnud täidetud (vt põhjendused 321–325). Ka ei tuvastanud komisjon artikli 9 lõiget 4

silmas pidades, *et eelavalikustamise perioodil on uurimisega seotud import veelgi oluliselt suurenenud*, mis oleks nõudnud, kui see oleks nii olnud, sellisest impordist tuleneva täiendava kahju arvestamist kahjumarginaali kindlaksmääramisel. Seetõttu peeti väidet alusetuks.

(242) Pidades silmas eespool nimetatud muudatusi hindade allalöömise arvutamises ning põhjendustes 178 ja 180 nimetatud muudatusi dumpingumarginaalides, ajakohastatakse ajutise määruse põhjenduses 336 esitatud tabelit järgmiselt:

Riik	Äriühing	Dumpingumarginaal (%)	Turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaal (%)
Taiwan	Yieh United Steel Co. ja Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	24,2
Taiwan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Taiwan	Kõik teised äriühingud	7,5	24,2

(243) Kuna liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks piisava marginaali uurimise kohta Taiwani puhul muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon oma järeldused, mis on esitatud ajutise määruse põhjendustes 330–336.

6.2. **Sellise marginaali uurimine, millest piisaks liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks Indoneesia ja HRV puhul**

6.2.1. *Turuhinnast madalama hinnaga müük ning turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaali ja dumpingumarginaali võrdlus*

(244) Viidates Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsusele kohtuasjas T-301/16: Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia S.p.A. *vs.* Euroopa Komisjon (edaspidi „Jindal Saw kohtuotsus"), ([23]) väitis Hiina eksportija FSS, et ekspordihindade ja liidu tootmisharu müügihindade võrdlust ei pruugitud teha samal kaubandustasandil, kuna liidu tootjad müüsid tavaliselt tütarettevõtjate (s.o seotud ettevõtjate) kaudu. Sellega seoses palus FSS avalikustada lisaandmeid kahjumarginaali arvutamise kohta. Selle väite kohta selgitab komisjon, et hinna allalöömise marginaalide arvutamisel võeti arvesse ainult liidu tootjate müüki sõltumatutele ettevõtjatele. Mis puudutab hinna allalöömise arvutusi, ei kasutatud liidu tootmisharu müügihindu, sest sihthinnad põhinesid valimisse kaasatud tootjate tootmiskuludel. Lisaks ei osutanud ükski muu toimikus sisalduv teabeelement vajadusele kohandada kaubandustaset. Viimasena märgitakse, et komisjon ei tohi avalikustada liidu tootjatelt saadud alusandmeid, sest need andmed on konfidentsiaalsed alusmääruse artikli 19 tähenduses.

(245) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist ja pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis STSS, et tema müügihindade võrdlemisel liidu tootmisharu müügihindadega ei oleks komisjon pidanud maha arvama seotud importija müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit, sest see oleks vastuolus Jindal Saw kohtuotsusega, mida on kinnitanud Üldkohus 2. aprilli 2020. aasta otsusega kohtuasjas T-383/17: Hansol Paper Co. Ltd *vs.* Euroopa Komisjon (edaspidi „Hansol Paperi kohtuotsus") ([24]).

(246) Komisjon lükkas selle väite tagasi. Rääkides hinna (eelkõige ekspordihinna) allalöömise arvutamisel kasutatavatest elementidest, peab komisjon välja selgitama liidu turul liidu tootjate konkureerimise tegeliku või võimaliku alguspunkti. Alguspunkt on tegelikult esimese sõltumatu importija ostuhind, kuna sellel äriühingul on põhimõtteliselt valik osta kas liidu tootmisharult või kolmandate riikide tarnijatelt.

([23]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=ET&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705.

([24]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714.

(247) Praegusel juhul ei saa osa eksportmüügi impordihinda arvestada nimiväärtuses, kuna eksportiv tootja ja importija on seotud. Seega tuleb usaldusväärse reaalturuväärtusele vastava impordihinna kindlaksmääramiseks sellise hinna leidmisel kasutada alguspunktina seotud importija edasimüügihinda esimesele sõltumatule kliendile. Sellisel rekonstrueerimisel on asjakohased alusmääruse artikli 2 lõikes 9 sätestatud ekspordihinna arvutamise eeskirjad ning neid saab kohaldada analoogia alusel, samuti saab neid kasutada dumpingul kasutatava ekspordihinna kindlaksmääramisel. Alusmääruse artikli 2 lõike 9 kohaldamine analoogia alusel võimaldab jõuda hinnani, mis on täielikult võrreldav hinnaga, mida kasutatakse selleks, et analüüsida müüki sõltumatutele klientidele, ning võrreldav ka liidu tootmisharu müügihinnaga.

(248) Seetõttu on õiglase võrdluse võimaldamiseks ja usaldusväärse hinna väljaselgitamiseks põhjendatud lahutada sõltumatutele klientidele edasimüügi hinnast müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum ([25]).

(249) Sellist mahaarvamist tuleb rakendada ka turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutamisel. Liidu tootmisharu sihthind põhineb tõepoolest tootmiskuludel, millele lisandub taotletav kasum, võtmata arvesse, kas toodang müüakse liidus seotud või sõltumatutele klientidele, ja seetõttu tuleb seda võrrelda ekspordi CIF-hinnaga (mahalaadimisel), mis määratluse järgi ei sisalda liidus asuvate seotud importijate müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit.

(250) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis FSS, et kuna 32 % tema eksporditud mahust koosnes kontrollnumbritega toodetest, mida valimisse kaasatud liidu tootjad ei müünud, ning seetõttu ei arvestatud neid hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutustes, on need arvutused vastuolus Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsusega kohtuasjas T-500/17: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd *vs.* Euroopa Komisjon (edaspidi „Hubei Xinyegangi kohtuotsus“), punkt 74 ([26]). STSS esitas samasuguse väite seoses 8 %ga oma liidu müügimahust. Samad väited esitati uuesti pärast lõplike järelduste avalikustamist.

(251) Komisjon lükkas need väited tagasi. Esiteks on see Hubei Xinyegangi kohtuotsus kaevatud edasi Euroopa Kohtusse. Seetõttu ei ole kohtuotsuses hagi eseme kohta tehtud järeldused lõplikud. Teiseks märkis komisjon, et hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaalide hindamisel on võrdlusaluseks asjaomastest riikidest liitu eksporditud mudelid. Eksportivate tootjate eksportmüügi ja liidu tootmisharu müügi võrdlemise olemus seisneb selles, et liidu tootmisharu ei müünud kõiki eksporditud mudeleid. Käesoleval juhul oli kõigi Hiina uurimisaluste eksportivate tootjate vastavuse määr 84 %, mida komisjon pidas piisavaks, et tagada eksporditud mudelite lai ja õiglane võrdlus liidu tootmisharu müüdavate mudelitega. Kolmandaks ei nõuta alusmääruses, et komisjon teeks hinnaanalüüsi iga tooteliigi kohta eraldi. Pigem on õiguslik nõue teha määramine samasuguse toote tasandil. Lõpuks tegi komisjon järelduse, et kõik kontrollnumbritega tooted moodustasid osa asjaomasest tootest ja konkureerisid omavahel vähemalt teataval määral. Seetõttu ei moodusta valimisse kaasatud eksportivate tootjate ekspordist see protsent, mida liidu tootmisharu ei müü, asjaomase toote eraldi kategooriat, vaid konkureerib täielikult ülejäänud klassidega, mille puhul tuvastati vastavus.

(252) Viidates Hubei Xinyegangi kohtuotsuse punktile 71, märkis STSS, et hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutamiseks kasutatud liidu tootmisharu valimi müügimahud ei esinda liidu tootmisharu samasuguse toote kogumüüki valimisse kaasatud isikute poolt. Ta väitis, et selle kohtuotsuse punkti 71 kohaselt ei ole see lubatud. Nagu on öeldud eespool põhjenduses 250, on see kohtuotsus edasi kaevatud. Sisu poole pealt märkis komisjon, et ta ei saa lisada liidu tootmisharu müügi võrdlusesse teatud kontrollnumbritega toodete müüki, mida eksportivad tootjad ei müü. Õiglase võrdluse tagamiseks võrdles komisjon sarnaseid sarnastega ja seega ei arvestanud mudeleid, mis kuuluvad toote määratluse alla ja mida müüs liidu tootmisharu, kuid mida STSS ei eksportinud. Teiseks, nagu on öeldud eelmises põhjenduses, ei nõuta alusmääruses, et komisjon teeks hinnaanalüüsi iga tooteliigi kohta eraldi. Pigem on õiguslik nõue teha määramine samasuguse toote tasandil. Kuigi sellise hindamise lähtepunktina kasutatakse toote kontrollnumbreid, ei tähenda see, et erinevate kontrollnumbritega tooted ei konkureeri omavahel. Seega ei tähenda asjaolu, et liidu tootmisharu teatavaid kontrollnumbritega tooteid ei

([25]) Igal juhul oli STSSi seotud importija kaudu tehtud müügi maht väga väike, nii et ekspordihinna artikli 2 lõike 9 kohase kohandamise mõju hinna allalöömise marginaalile oleks tühine.

([26]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842.

võrreldud STSSilt lähtuva ja liitu suunatud impordiga, et see import ei tekita neile hinnasurvet. Kolmandaks rõhutas komisjon veel seda, et liidu tootmisharu ühtivate kontrollnumbritega toodete müügimaht, mida kasutati STSSi kohta tehtud arvutustes, oli umbes kaks korda suurem kui STSSi müügimaht liidu turul ja on seetõttu üldjoontes tüüpiline. Seepärast lükati see väide tagasi.

(253) Indoneesia valitsus pidas kaheldavaks, kas impordihinnad ja liidu tootmisharu müügihinnad olid tootevaliku seisukohast võrreldavad. Komisjon selgitas, et hinna allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaalide arvutused põhinesid võrdlusel, milles võetakse arvesse toote kontrollnumbreid, mis tagab, et üksteisega võrreldakse ainult samasuguseid tooteid alusmääruse artikli 1 lõike 4 tähenduses. Igal juhul konkureerib asjaomastest riikidest pärit import kõigi liidu tootmisharu müüdavate toodetega ja ei ole tõendeid selle kohta, et väike osa koguimpordist, mida ei saa valimisse kaasatud liidu tootjate müüdud tooteliikidega otseselt võrrelda, ei saa liidu tootmisharule konkurentsisurvet avaldada.

(254) Pärast dumpingumarginaalide muutmist, mida on selgitatud eespool punktis 3, ja hindade allalöömise marginaalide muutmist, mida on selgitatud eespool punktis 6.1, ajakohastatakse ajutise määruse põhjenduses 337 esitatud tabelit järgmiselt:

Riik	Äriühing	Dumpingumarginaal (%)	Turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaal (%)
Indoneesia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3
HRV	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3	17,5
	Kõik teised äriühingud	106,5	19

6.2.2. *Toorainemoonutused*

a) Indoneesia

(255) Kuna toorainemoonutuste olemasolu kohta Indoneesias ja moonutustest mõjutatud tooraine osakaalu kohta uurimisaluse toote tootmiskuludes märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon oma ajutise määruse põhjendustes 342–346 esitatud järeldused.

b) Hiina Rahvavabariik

(256) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitasid kaks Hiina eksportivat tootjat väiteid komisjoni taotluse ja alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaste järelduste kohta. Nagu on selgitatud järgmistes põhjendustes, nõustus komisjon ühe väitega ja lükkas ülejäänud tagasi. Lisaks parandas komisjon ühe Hiina eksportiva tootjaga seotud tehnilise vea, kuid järeldusi see siiski ei mõjutanud ([27]).

(257) Üks Hiina eksportiv tootja väitis, et võrdlushinna ja selle äriühingu moonutustest mõjutatud tooraine tegeliku ostuhinna vahe võrdlemisel (nagu on nõutud artikli 7 lõike 2a teises lõigus) võrdles komisjon neid hindu erinevatel tarnetingimustel, mille tagajärjel on kahe hinna erinevus kunstlikult suurem.

([27]) Komisjon selgitas asjaomasele eksportivale tootjale selle tehnilise vea üksikasju spetsiifilist teavet käsitlevas avalikustamisdokumendis.

(258) Komisjon nõustus selle väitega ning muutis arvutust vastavalt. Komisjon esitas muudetud arvutuse asjaomasele äriühingule spetsiifilist teavet käsitlevas avalikustamisdokumendis. See muudatus ei muutnud siiski järeldust, et tooraine hind oli moonutamata võrdlushinnaga võrreldes oluliselt madalam.

(259) Kaks Hiina eksportivat tootjat väitsid, et arvutades ühe tooraine osakaalu kogu tootmiskuludes, et teha kindlaks, kas 17 % künnis on saavutatud, ei valinud komisjon sobivat nimetajat. Need äriühingud väitsid, et komisjon jättis tootmiskuludest välja müügi-, üld- ja halduskulud, millega suurendati kunstlikult selle tooraine osakaalu äriühingute tootmiskuludes. Need äriühingud väitsid, et selle asemel oleks komisjon pidanud müügi-, üld- ja halduskulud nimetajale lisama.

(260) Komisjon märkis, et on vaieldamatu, et artikli 7 lõikes 2a viidatakse asjaomase toote tootmiskuludele kui väärtusele, mida tuleb arvutamisel kasutada (nimetajana). Ühtlasi tuletas komisjon meelde, et alusmääruses sätestatud tootmiskulude mõiste ei hõlma müügi-, üld- ja halduskulusid. Seda kinnitab alusmääruse artikli 2 lõike 3 sõnastus, mille kohaselt „arvutatakse samasuguse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud (...)“.

(261) Seetõttu on komisjoni arvates selge, et nimetaja, mida kasutatakse artikli 7 lõike 2a sätete kohaldamisel, st tootmiskulud, ei peaks sisaldama müügi-, üld- ja halduskulusid. Seega lükkas komisjon selle väite tagasi.

(262) Teiseks vaidlustasid kaks eksportivat tootjat asjaolu, et ühelt poolt kasutas komisjon lugejana konkreetse tooraine moonutamata kulusid (korrutatuna tarbitud kogusega) ja teiselt poolt tegelikke tootmiskulusid nimetajana. Seega väitsid need äriühingud, et selline lähenemisviis moonutas arvutust, ja taotlesid seetõttu, et komisjon muudaks arvutuse seda aspekti vastavalt, võrreldes moonutamata väärtusi nii lugeja kui ka nimetajana.

(263) Sellega seoses märkis komisjon, et asjakohase õigusnormi sõnastus on selge: „Käesoleva määruse tähenduses peaks töötlemata või töödeldud tooraine, sealhulgas energia, mille puhul moonutus on tuvastatud, moodustama vähemalt 17 % asjaomase toote tootmiskuludest. Nimetatud arvutuse jaoks tuleb kasutada tooraine moonutamata hinda, mis on kindlaks määratud representatiivsetel rahvusvahelistel turgudel“.

(264) Seepärast kohaldas komisjon alusmääruse seda sätet nõuetekohaselt, kui kasutas lugejana kõnealus(t)e tooraine(te) moonutamata väärtust ja nimetajana äriühingute tegelikke tootmiskulusid.

(265) Kaks valimisse kaasatud Hiina eksportivat tootjat esitasid artikli 7 lõike 2a kohaldamise kohta täiendavaid väiteid, mis puudutasid äriühingutega seotud küsimusi. Selle tõttu ja nende andmete konfidentsiaalsuse säilitamiseks käsitles komisjon nende väiteid üksikasjalikult individuaalse avalikustamise raames. Igal juhul lükati need lisamärkused tagasi.

(266) Lõpuks hindas komisjon Hiina eksportiva tootja spetsiifilist olukorda, mille puhul ei olnud tal piisava koostöö puudumise tõttu võimalik kontrollida asjakohast teavet, mis on vajalik artikli 7 lõike 2a kohase hindamise tegemiseks ([28]). Seda tausta arvesse võttes otsustas komisjon kohaldada alusmääruse artiklit 18. Sellest tulenevalt leidis komisjon, et kahe valimisse kaasatud Hiina eksportiva tootja kohta tehtud järeldusi, st kontrollitud teabe põhjal kooskõlas artikli 7 lõikega 2a kindlaks tehtud tooraine moonutuste olemasolu, tuleks kohaldada ka selle äriühingu suhtes.

(267) Kuna tooraine moonutuste olemasolu kohta HRVs ja moonutustest mõjutatud tooraine osakaalu kohta uurimisaluse toote tootmiskuludes lisamärkusi ei esitatud, kinnitas komisjon oma ajutise määruse põhjendustes 347–350 esitatud järeldused.

([28]) Komisjonil ei olnud võimalik kontrollida nõuetekohase analüüsi tegemiseks olulisi andmeid. Koostöö puudumisest tulenevad kontrollimata andmed hõlmasid muu hulgas tootmise üldkulusid ja seega tootmise kogukulusid.

6.2.3. *Liidu huvi alusmääruse artikli 7 lõike 2b kohaselt*

6.2.3.1. Vaba tootmisvõimsus eksportivas riigis

(268) Kuna vaba tootmisvõimsuse olemasolu kohta HRVs ja Indoneesias märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 352 ja 353 esitatud järeldused.

6.2.3.2. Konkurents tooraine vallas

(269) Kuna konkurentsi kohta toorainete vallas märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 354–357 esitatud järeldused.

6.2.3.3. Mõju liidu äriühingutega seotud tarneahelatele

(270) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis Eurofer, et komisjon ei andnud oma järelduse kohta sidusat selgitust, sest ta oli teinud „liidu äriühingutele avalduva mõju" analüüsi „kasutaja huvi" analüüsi raames, tehes sellega õigusliku vea. Eurofer väitis veel, et komisjon koondas ühte kaks liidu huvide analüüsi: alusmääruse artikli 7 lõike 2b kohase liidu huvide analüüsi ja artikli 21 kohase analüüsi. Eurofer kordas seda väidet pärast lõplike järelduste avalikustamist, väites, et komisjon ei toiminud õigesti, kui tegi artikli 21 kohase liidu huvide analüüsi enne artikli 7 lõike 2b kohast analüüsi.

(271) Neid väiteid peeti alusetuks. Alusmääruse artikli 7 lõikes 2b on sätestatud: „*Kui komisjon saab kogu esitatud teabe alusel selgelt järeldada, et liidu huvides on kehtestada ajutised tollimaksud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2a, siis käesoleva artikli lõiget 2 ei kohaldata. Komisjon küsib huvitatud isikutelt aktiivselt teavet, mis võimaldab tal kindlaks teha, kas kohaldatakse käesoleva artikli lõiget 2 või 2a. Sellega seoses analüüsib komisjon kogu asjakohast teavet, näiteks vaba tootmisvõimsust ekspordiriigis, konkurentsi toorainete pärast ja mõju liidu ettevõtetega seotud tootmisahelatele. Koostöö puudumise korral võib komisjon järeldada, et käesoleva artikli lõike 2a kohaldamine on kooskõlas liidu huvidega. Liidu huvide analüüsi tegemisel kooskõlas artikliga 21 pööratakse sellele küsimusele erilist tähelepanu*".

(272) Selle sätte viimane lause sisaldab konkreetset viidet alusmääruse artiklile 21. Ajutises määruses alusmääruse artikli 21 kohaselt tehtud vastava liidu huvide hindamise põhjal tehti kindlaks, et peamine mõju tarneahelatele avaldub kasutajate tasandil. Nagu on sätestatud ajutise määruse põhjenduses 358, hinnati võimalikku mõju liidu äriühingutega seotud tarneahelatele vastavalt alusmääruse artikli 7 lõikele 2b eksportivate riikide dumpingu- ja kahjumarginaalide suurt erinevust arvesse võttes liidu huvide analüüsimisega alusmääruse artikli 21 alusel. Igal juhul ei ühendanud komisjon kahte analüüsi. Pigem võetakse alusmääruse artikli 7 lõike 2b kohases tarneahelatele avalduva mõju analüüsis tingimata arvesse kasutajate esitatud teavet, mida alusmääruse artikli 21 kohaselt kasutatakse tavaliselt ka liidu huvide raames. Seetõttu lükkas komisjon Euroferi märkused tagasi ja kinnitas, et vastavaid liidu huvide analüüse kohaldati vastavalt alusmääruse artikli 7 lõikele 2b ja artiklile 21 õigesti.

(273) Sisuliselt väitis Eurofer, et asjaomane kasutaja, kelle põhjal analüüs tehti, võib asendada Hiinast pärit impordi impordiga paljudest muudest allikatest, sealhulgas Indoneesiast ja Taiwanist, kui Hiinast pärit impordile kehtestatud tollimaks oleks dumpingu tasemel keelav.

(274) Komisjon hindas seda väidet ja leidis, et nimiväärtuse tasandil võib see kasutaja tõepoolest asendada Hiinast pärit impordi [1–2] ([29]) liidu tootjalt tehtud ostudega. Ka teistel liidu tootjatel oli olulisel määral vaba tootmisvõimsust, kuid vaatlusalusel perioodil ei tarninud nad asjaomasele kasutajale peaaegu üldse. Vaatlusaluse perioodi impordivoogude põhjal otsustades võivad hankimisvõimalused olla ka teistes kolmandates riikides, eriti Korea Vabariigis ja Lõuna-Aafrikas. Selle põhjal olid nendest riikidest pärinevad potentsiaalsed impordimahud siiski piiratud ja nüüd piiravad vähemalt Korea Vabariigist pärit importi praegu kohaldatavad kaitsemeetmed ([30]). Indoneesiast ja Taiwanist pärit impordi kohta märkis komisjon, et oluline kasutaja hankis tõepoolest mitte ainult Hiinast, vaid ka Indoneesiast. See ei tähenda aga, et ühelt allikalt teisele üleminek oleks lihtne ja sirgjooneline. Komisjon märkis, et asjaomane toode koosneb paljudest eri kontrollnumbritega toodetest. Arvestades lisaks selle kasutaja vajadust korraldada väärtusahelad ümber, et kaitsta end kahjumarginaalil põhinevate meetmete mõju eest,

([29]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

([30]) Lõuna-Aafrika Vabariik jäeti terase kaitsemeetmete kohaldamisalast välja alates 15. novembrist 2018 kooskõlas komisjoni 13. novembri 2018. aasta rakendusmäärusega (EL) 2018/1712, millega muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2018/1013, millega kehtestatakse ajutised kaitsemeetmed teatavate terastoodete impordi suhtes (ELT L 286, 14.11.2018, lk 17).

ja arvestades nende meetmete tõenäolist mõju kasumlikkusele, ei pidanud komisjon vajalikuks seada kasutajat täiendava ebakindluse olukorda sellega, et kehtestab meetmed dumpingumarginaalide tasemel. Seetõttu on asjaomane kasutaja tõenäoliselt võimeline mitmekesistama ja kohandama oma hankimist ainult piiratud ulatuses. Selliste asjaolude tõttu ei saanud komisjon mõistlikult väita, et kõrgema tasandi tollimaksud ei kahjustaks seda kasutajat põhjendamatult, kuna sellised kohustused muudavad kasutaja äritegevuse tõenäoliselt jätkusuutmatuks.

(275) Pärast lõplike järelduste avalikustamist tuletas Eurofer meelde, et Lõuna-Aafrika Vabariigile ei ole alates 15. novembrist 2018 kaitsemeetmeid kohaldatud ja alates 1. juulist 2020 ei ole enam kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide riigikvoote, vaid ülemaailmne kvoot, mis võimaldab importijatel hankida märkimisväärseid koguseid riikidest, keda individuaalsed meetmed ei puuduta. See kohandamine tagaks, et liidu kasutajatel on vajaduse korral piisavalt paindlikkust tarneallikate vahetamiseks. Komisjon nõustus selle asjaoluga, mis ei muuda siiski tulemusi, mille andis eespool esitatud analüüs, mis põhineb uurimisperioodi tegelikel andmetel, võttes lisaks arvesse käesoleva määruse alusel kehtestatud tollimaksude taset.

(276) Eurofer kritiseeris korduvalt komisjoni hinnangut meetmete mõju kohta kasutaja finantsolukorrale, mida Eurofer pidas liiga lihtsustatuks, sest see tehti püsivate allikate, mahtude ja hinna põhjal ning eelduseks võeti olukord, kus kasutaja säilitab oma tarneahelad muutumatul kujul hoolimata sellest, et toode on kättesaadav paljudest muudest allikatest, sealhulgas liidu tootjatelt madalama hinnaga, ja kandmata mis tahes osa kulude suurenemisest üle järgmise etapi klientidele. Euroferi arvates ei olnud see liidu huvide analüüsi eesmärk.

(277) Komisjon selgitas, et tema tehtud analüüs, mida ta kirjeldas ajutises määruses halvima stsenaariumina (põhjendus 373), on antud olukorras kõige mõistlikum lähenemisviis. Usaldusväärsuse tagamiseks tuleb selline hindamine teha uurimisperioodi tegelike andmete põhjal, võttes lisaks arvesse käesoleva määruse alusel kehtestatud tollimaksude taset. Nagu märkis Eurofer, võib tavaliselt tõepoolest eeldada, et osa kulude suurenemisest kantakse üle klientidele – seega näib mõju olevat üle hinnatud. Teadmata on aga see, kui suure osa kulude kasvust saab sellele tasandile üle kanda. Praeguses olukorras on suures ulatuses edasikandmine kindlasti küsitav, sest kasutaja peamised konkurendid on needsamad kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide liidu tootjad. Kui muutumatutel teguritel põhinevas analüüsis võidakse tollimaksu mõju üle hinnata, sest see ei eelda, nagu on selgitatud, käibe kasvu, võidakse selles samal ajal alahinnata tollimaksu negatiivset mõju, kuna komisjoni muutumatud eeldused tähendasid ka seda, et ei oodatud kulude suurenemist seoses ostmisega liidu tootmisharult, mis on antud juhul asjaomase kasutaja peamine tarnija. Lisaks selgitas komisjon, et eelduste tegemine hankemustrite muutmise kohta ei ole praegusel juhul samuti asjakohane, sest nagu on selgitatud põhjenduses 274, on kõnealuse kasutaja võimalused selles osas erinevatel põhjustel tõenäoliselt piiratud. Mis tahes kõrvalekalded komisjoni metoodikast, mida ta nendel asjaoludel kohaldas, muudaksid analüüsi seega spekulatiivsemaks.

(278) Seetõttu leidis komisjon kokkuvõttes, et kõige turvalisem meetod, millega hinnata meetmete mõju asjaomasele kasutajale, ei olnud prognoosida ei käibe ega kulude muutumist seoses ostmisega riikidest, kelle suhtes meetmeid ei kohaldata.

(279) Lõpuks, mis puudutab Euroferi taotlust avalikustada kõnealuse kasutaja kasumlikkuse olukorra hindamise aluseks olevaid olulisi fakte, leidis komisjon, et sellist avalikustamist ei saa lubada, sest alusandmed on olemuselt konfidentsiaalsed alusmääruse artikli 19 tähenduses. Pärast lõplike järelduste avalikustamist edastas komisjon Euroferile alusmääruse artikli 7 lõike 2 kohaselt mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte kavandatud meetmete mõjuanalüüsist. Kuna see avalikustamine puudutas ainult meetmete mõju kavandataval tasemel, vastas Eurofer sellele avalikustamisele järeldusega, et seega ei olnud komisjon alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaselt meetmete mõju analüüsinud. Komisjon lükkas selle väite kindlalt tagasi. Komisjon oli tõepoolest jõudnud järeldusele, et artikli 7 lõikes 2 sätestatud tasemest kõrgemal tasemel kehtestatud meetmed ei oleks kooskõlas artikli 7 lõike 2b kohaste liidu huvidega, pidades silmas meetmete niigi raskeid tagajärgi väiksema tollimaksu reegli kohaldamisel, nagu on kokku

võetud eespool põhjenduses 274. Seetõttu ei pidanud komisjon asjakohaseks avalikustada meetmete mõju arvutust, mille ta tõepoolest artikli 7 lõike 2a kohaselt tegi. Pealegi, kui HRV ja Indoneesia suhtes kohaldatavad määrad muutusid kooskõlas avalikustatud dumpingumarginaalidega, järgiti selles arvutuses sama metoodikat nagu avalikustatud toimikus.

(280) Eurofer väitis veel, et mõju ühe kasutaja kasumlikkusele oleks vähem negatiivne, kui komisjon oletas, kuid igal juhul vähem kahjulik kui madalamate dumpinguvastaste tollimaksude mõju kogu liidu tootmisharule. Eurofer täpsustas, et asjaomane kasutaja peaks suutma kulude suurenemisega toime tulla ja et tema asjaomase tootega seotud tegevus on vaid väike osa tema äritegevusest ning seetõttu ei tekiks sellele põhjendamatut mõju, kui meetmed kehtestataks kooskõlas artikli 7 lõikega 2a. Väite põhjendamiseks arvutas Eurofer, et artikli 7 lõike 2a kohaldamisel oleks mõju selle kasutaja kuludele „marginaalne" ja „väiksem kui 2 %". Eurofer väitis, et selle kasutaja süsinikterase üksus kaalus tugevalt (9 korda) üles tema roostevaba terase üksuse, ning väitis, et liidu huvide analüüsis tuleks arvesse võtta ainult külmvaltsitud materjali (ja roostevaba terase üksuse järgmise etapi toodete) tootmisega seotud toiminguid. Asjaomane kasutaja on mitmekülgse tegevusega ettevõtja, kelle rahaline elujõulisus ei tuginenud üksnes tootmisahela järgmise etapi kuumvaltsitud roostevabadel teraslehtedel ja -rullidel põhinevate toodete tootmisele. Kuna selle kasutaja roostevaba terasega seotud tegevuse lisandväärtus oli väike, pidi äriühing kasumi teenimiseks ulatuslikult kasutama võimalikult odavaid sisendeid (rullterast). Viidates ajutise määruse põhjendusele 377, palus Eurofer, et komisjon avaldaks ka selle kasutaja kasumlikkuse olukorra hindamise aluseks olevad olulised faktid.

(281) Kõnealused väited lükati tagasi. Komisjon leidis, et Euroferi arvutused olid puudulikud, ja tuvastas, et vastav kasutaja andis kogu selle kontserni käibest, kuhu ta kuulus, [20–30] % ([31]). Kontrollitud teabe põhjal tuvastas komisjon, et selle kasutaja kasum kuumvaltsitud roostevabu teraslehti ja -rulle sisaldavate toodete osas oli uurimisperioodil [1–4] % ([32]). Tingimusel et kõik olulised tegurid (eelkõige allikad, kogused ja hinnad enne ostude tollimaksuga maksustamist ja järgmise etapi toodete saavutatud käive) jäävad uurimisperioodiga võrreldes muutumatuks, tooks lõplike tollimaksude kehtestamine väiksema tollimaksu tasemel kasutaja ärikasumi (mis hõlmas ka süsinikterasel põhinevaid tooteid) tasuvuspiiri lähedale (ja [–2 kuni –5] %ni ([33]) toodete puhul, mis sisaldavad kuumvaltsitud roostevabu teraslehti ja -rulle).

(282) Komisjon ei välistanud, et asjaomane kasutaja, kes pakub kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide segmendis [500–700] ([34]) täistööajale taandatud töökohta, saab oma allikaid mitmekesistada ja kohandada ning kasutada oma turujõudu ning seetõttu on väiksema tollimaksu selline mõju tõenäoliselt osaliselt leevendatud. Komisjon jõudis aga järeldusele, et eespool tehtud analüüsi kohaselt kahjustaksid turuhinnast madalama hinna marginaalist kõrgemad tollimaksud seda olulist kasutajat põhjendamatult.

(283) Pärast täiendavat lõplike järelduste avalikustamist väitis Eurofer ka seda, et komisjon peaks avalikustama kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide tooterühma kasumlikkuse hindamises kasutatud täpsed tooteliigid. Euroferi väitel ei oleks see teave konfidentsiaalne, sest kasutaja avaldas oma tootekataloogid. See võimaldaks Euroferil hinnata, kas kõik arvessevõetud tooted olid hindamise seisukohast olulised, kui kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide kulud mõjutavad otseselt selliseid tootehindu ning kui kavandatavad meetmed ei tooks nende toodete puhul kaasa lisatulu. Komisjon jõudis järeldusele, et Euroferi nõue on põhjendamatu ja selle täitmisega võidaks avalikustada kasutaja kohta konfidentsiaalseid andmeid. Esiteks rõhutas komisjon, et täiendavast avalikustamisest ilmnes selgelt, et sellesse tooterühma kuuluvate toodete kuludele lisati ajutise määruse põhjenduses 371 ja eespool põhjenduses 277 selgitatud metoodika kohaselt ainult kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide suhtes kavandatud tollimaksude tõttu tekkivad lisakulud, mida kirjeldati täiendavas järelduste avalikustamise dokumendis. Seetõttu ei saa olla tegemist lisakulude (ja seega ka kasumlikkusele avalduva negatiivse mõju) ülehindamisega, kui komisjon oleks sellesse segmenti kaasanud tooteid, mis ei ole valmistatud kuumvaltsitud roostevabadest teraslehtedest ja -rullidest. Teiseks selgitas komisjon, et vaidlusalune hindamine tehti ülima põhjalikkusega, st see hõlmas üksnes kõigi nende järgmise etapi toodete müüki, mida asjaomane kasutaja valmistas

([31]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

([32]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

([33]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

([34]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

kuumvaltsitud roostevabadest teraslehtedest ja -rullidest. Nende toodete käive moodustas suurema osa asjaomase kasutaja käibest (mitte selle kontserni käibest, kuhu ta kuulus). Kasutajaga seotud tooteteave, sealhulgas kuumvaltsitud roostevabadest teraslehtedest ja -rullidest valmistatud järgmise etapi toodete kohta, on kättesaadav avatud allikate, sealhulgas avaldatud kataloogide kaudu. Seetõttu järeldas komisjon, et Euroferile esitati kogu asjakohane teave selle kohta, kuidas komisjon hindas meetmete mõju kasutaja kasumlikkusele kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide tooterühmas. Seega lükati taotlus tagasi.

(284) Lisaks väitis Eurofer, et avalikustatud teave ei sisaldanud mingeid andmeid kasutaja üldise kasumi taseme kohta ilma tollimaksudeta („asjaomase kasutaja kasum oli (%)“). See teave oleks siiski oluline, et oleks võimalik hinnata tollimaksude mõju kasutajale. Mis puudutab muud tegelikku või teoreetilist teavet kasumi kohta, siis andmete konfidentsiaalsuse säilitamiseks võib selle esitada vahemikuna. Kuna sellist teavet ei olnud, kahtlustas kaebuse esitaja, et kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide tooterühmale kehtestatud tollimaksude mõju kasutaja üldisele kasumile võib olla tühine.

(285) See väide tuli tagasi lükata. Komisjon tuletas meelde, et poolte kaubanduse kaitsemeetmete menetluses esitatud teabe konfidentsiaalsuse kaitse põhimõtet ei tohi kahjustada. Praegusel juhul võib kasutaja (kes konkureerib ka liidu tootmisharuga järgmise etapi turgudel) kasumimarginaali avalikustamine, isegi kui see esitatakse vahemikuna, kahjustada kasutaja õigustatud ärihuve.

(286) Seoses mõjuga tarneahelatele väitis Eurofer ka seda, et asjaomase kasutaja ärimudelit, mis põhineb ostmisel väikeste kuludega (sageli saastavatest) riikidest väikese lisandväärtusega, ei tohiks edendada. Sellega seoses rõhutas komisjon, et alusmääruse kohaselt saab uuritava toote impordi ökoloogilist jalajälge käsitleda ainult piiratud ulatuses, eelkõige sellega, et kohandatakse liidu tootmisharu sihthinda alusmääruse artikli 7 lõike 2d kohaselt. Käesolevas uurimises sellised kohandused tehti, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 333 ja kinnitatud eespool põhjenduses 236. Kasutaja ärimudeli kohta märkis komisjon ka seda, et kasutaja hangib liidu tootjatelt suurtes kogustes erinevaid tooteid ja see kehtib ka kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide kohta. Veelgi enam, kasutajal on oluline roll roostevabade teraslehtede ja -rullide järgmise etapi turgudel, kus ta on ainus oluline integreerimata Euroopa tootja.

(287) Lõpuks väitis Eurofer, et komisjon ei saa oma järelduses turustusahelatele avalduva mõju kohta piirduda ühele kasutajale avalduva mõjuga, vaid peaks hindama kõiki kasutajaid tervikuna, olenemata sellest, kas nad impordivad asjaomast toodet või ei impordi või ostavad samasugust toodet siseturult. Komisjon lükkas väite tagasi. Uurimisperioodil jäi ainuüksi asjaomase kasutaja arvele [30–40] % ([35]) tarbimisest kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide vabaturul, samal ajal kui ainsa teise koostööd tegeva kasutaja arvele langes vähem kui 10 % tarbimisest. Arvestades asjaomase kasutaja olulisust ja tema ainulaadset positsiooni osana kasutaja tootmisharust, väitis komisjon, et tollimaksude määramisel vastavalt alusmääruse artikli 7 lõikele 2a oleks liidu äriühingute tarneahelatele üldiselt selgelt negatiivne mõju.

(288) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Eurofer, et komisjon ei tõendanud, et asjaomase kasutaja kohta tehtud järeldusi saab laiendada ka koostööd mittetegevatele kasutajatele. Samas, nagu on öeldud eespool põhjenduses 287, jäi kõnealuse kasutaja arvele [30–40] % ([36]) tarbimisest kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide vabaturul. Tema arvele jäi ka [60–70] % ([37]) kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide impordist asjaomastest riikidest. Seetõttu on põhjendatud määrata kõrgemate tollimaksude tarneahelale avalduva mõju analüüsimisel selle kasutajaga seotud järeldustele oluline kaal, isegi kui tegemist on ainult ühe isikuga.

([35]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

([36]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

([37]) Täpseid näitajaid ei ole võimalik konfidentsiaalset teavet avalikustamata esitada. Arvestades teavet, mida huvitatud isikud on selles uurimises esitanud, peetakse vahemikku täpseks.

6.2.3.4. Märkused artikli 7 lõike 2b kohase liidu huvide analüüsi käsitleva esialgse järelduse kohta

(289) Ajutises määruses jõudis komisjon järeldusele, et meetmete taseme kindlaksmääramine dumpingu tasemel ei ole liidu huvides, võttes arvesse tõenäolist ebaproportsionaalselt negatiivset mõju liidu äriühingute tarneahelatele.

(290) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis Eurofer, et komisjon ei peaks kohaldama väiksema tollimaksu reeglit ja toimima alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaselt. Eurofer väitis, et liidu huvide analüüsi kohaselt peaksid kõigi liidu tootjate huvid kaaluma üles ühe kasutaja huvid. Ta väitis, et kaks olulist tooraine moonutust Hiinas ja viis Indoneesias õigustavad tollimaksu kehtestamist dumpingumarginaalide tasemel. Ta nimetas ka märkimisväärset vaba tootmisvõimsust eksportivates riikides ja seda, et ainuüksi Indoneesias ületaks roostevaba terase (st mitte ainult uurimisaluse toote) tootmise koguvõimsus, nagu Eurofer hindas, 2025. aastaks 10 miljonit tonni, mis ületab liidu tootmisvõimsust peaaegu kolmandiku võrra. Euroferi väitel tuleb kasutaja tarneahelale avalduvat mõju alusmääruse artikli 7 lõike 2b tähenduses kaaluda moonutuste, vaba tootmisvõimsuse olemasolu ja toorainekonkurentsi mõjuga. Eurofer lisas, et väiksema tollimaksu reegli kohaldamata jätmine oli vajalik ka siis, kui liit oleks vaidlustanud Indoneesias tuvastatud moonutused Maailma Kaubandusorganisatsioonis (WTO) ([38]).

(291) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Eurofer juba eespool põhjendustes 270–272 käsitletud väidet, et komisjon toimis valesti, kui tegi alusmääruse artikli 7 lõike 2b kohase analüüsi enne artikli 21 kohast analüüsi. Sellega seoses viitas Eurofer ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määruse (EL) 2018/825 (millega muudetakse määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ning määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed) põhjendusele 21. Euroferi väitel laiendas komisjon kunstlikult liidu huvide analüüsi, et asendada artikli 21 kohase liidu huvide analüüsi kahepoolne küsimus – „Kas meetmete kehtestamine on liidu huvides või mitte?“ – rohkem avatud küsimusega – „Millisel tasemel on meetmete kehtestamine liidu huvides?“ –, mida alusmääruses ei ole sätestatud.

(292) Samas kontekstis väitis Eurofer, et komisjon arvestas „tarneahela“ kriteeriume artikli 7 lõike 2b kohases analüüsis ebaproportsionaalselt. Oma 12. augusti 2020. aasta ärakuulamise esildises esitatud märkustes esitas ta küsimusi selle kohta, milline vaba tootmisvõimsuse tase oleks piisavalt märkimisväärne, et kallutada kaalukauss väiksema tollimaksu reegli kohaldamata jätmise kasuks, ja milline moonutustest tingitud ebasoodsam olukord kallutaks kaalukausi väiksema tollimaksu reegli kohaldamata jätmise kasuks.

(293) Lisaks väitis Eurofer, et komisjon ei hinnanud ega arvestanud muud „asjakohast teavet“, mis mõjutab artikli 7 lõike 2b kohaseid järeldusi, näiteks:

a) niklimaagi puhul esinev eriti suur moonutus, eelkõige Indoneesias;

b) asjaolu, et mõne Hiina kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide tootja puhul olid alusmääruse artikli 7 lõikes 2a sätestatud kriteeriumid täidetud mitte ainult ühe tooraine, vaid vähemalt kahe tooraine osas, mis tähendab, et vähemalt 34 % (tegelikkuses peaaegu kaks korda rohkem) sisendina kasutatavate toorainete puhul esines moonutusi;

c) asjaolu, et lisaks artikli 7 lõike 2a nõuetele vastavale toorainele mõjutasid OECD tööstusliku tooraine ekspordipiirangute andmebaasis ja kaebuses dokumenteeritud moonutused märkimisväärsel hulgal muid tootmistegureid, mida kasutati kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide tootmisel kas otseselt või kaudselt nii Hiinas kui Indoneesias;

d) asjaolu, et tuvastatud tooraine moonutused ei olnud mitte ainult püsivad, vaid Indoneesia puhul ka süvenesid pärast uurimisperioodi, sest niklimaagi suhtes kehtestati täielik ekspordikeeld, selle asemel et keelata suurema kui 1,7 % niklisisaldusega maagi eksport;

e) asjaolu, et Indoneesia valitsus paistab olevat Londoni metallibörsi nikkluru (kus liidu tootjad on indekseeritud) destabiliseerimise põhjustaja, kusjuures selline stabiliseerimine suurendab veelgi Indoneesia ja Hiina nikliga seotud moonutuste eeliseid.

([38]) WTO, „Indonesia – Measures relating to raw materials“ („Indoneesia – Toorainetega seotud meetmed“), DS592, Euroopa Liidu konsultatsioonitaotlus, 22. november 2019.

(294) Lisaks väitis Eurofer, et komisjon tegi dumpingumarginaali tasemel kehtestatud tollimaksude ebaproportsionaalsuse hindamisel ilmselgeid vigu. Indoneesia suhtes kohaldatavate tollimaksude kohta väitis Eurofer, et 17,7 % dumpingumarginaali tasemel tollimaksudel 17,3 % suuruse kahjumarginaali asemel ei oleks peamisele kasutajale peaaegu mingit täiendavat finantsmõju, ning ei saanud järeldada, et see mõjutaks seda kasutajat ebaproportsionaalselt. Seetõttu taastataks aus konkurents, tekitamata kasutajale mingeid kulusid. Seoses Hiina suhtes kohaldatavate tollimaksudega väitis Eurofer, et Hiinast pärit impordi puhul on ilmsed muutuvad, kuid olulised erinevused kahju- ja dumpingumarginaali vahel (alates 87,5 %st Tisco puhul kuni 4 %ni Fujian Fuxin Special Steeli puhul). See erinevus ja suured dumpingumarginaalid toovad esile Hiina tootjate märkimisväärse suutlikkuse liidu tootmisharule kahju tekitada.

(295) Need väited tuli tagasi lükata. Komisjon tõdes ja kinnitas, et Hiinas ja Indoneesias on märkimisväärset vaba tootmisvõimsust ning et liidu tootmisharu on võrreldes Hiina ja Indoneesia eksportivate tootjatega toorainele juurdepääsul ebasoodsas olukorras. Seetõttu alusmääruse artikli 7 lõikes 2b konkreetselt sätestatud kolmest kriteeriumist, millega hinnatakse, kas tollimaksu kehtestamine vastavalt alusmääruse artikli 7 lõikele 2a on asjakohane, nõuavad tõepoolest kaks artikli 7 lõike 2a kohaldamist.

(296) Asjaolu, et ainult üks kolmest alusmääruse artikli 7 lõikes 2b sõnaselgelt loetletud elemendist oleks vastuargument tollimaksu kehtestamisele artikli 7 lõike 2a kohaselt, ja asjaolu, et kaebuse esitaja oli lisaks tuvastanud muud loetlemata elemendid, mis nõuaksid samuti artikli 7 lõike 2a kohaldamist, ei saa osutada sellele, et kolmandale kriteeriumile, st tarneahelatele avalduvale mõjule, omistati ebaproportsionaalne kaal. Kolmanda kriteeriumi ehk tarneahelale avalduva mõju analüüs näitas, et kui kohaldataks artikli 7 lõiget 2a, tekiksid ebaproportsionaalsed tagajärjed kasutaja tootmisharule, nagu on kirjeldatud ajutise määruse põhjendustes 370–377 ja kinnitatud eespool põhjendustes 270–287. Tõepoolest, kui tollimaksud põhineksid dumpingumarginaalidel, võiks kasutaja ja veelgi enam kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide tooterühma üldine tegevuskasum kukkuda järsult alla eespool põhjenduses 281 osutatud taseme. Seetõttu nendes olukordades, kus üks kasutaja, kes pakub liidus märkimisväärset tööhõivet ja kelle arvele jääb suurem osa impordist ja väga suur osa tarbimisest ning kellele tollimaksud selgelt tõsist mõju avaldavad, kui need kehtestataks artikli 7 lõike 2a alusel, viib liidu äriühingute tarneahelatele avalduva mõju analüüsis saadud tulemuste tähtsus järelduseni, et artikli 7 lõike 2a kohaldamine ei ole liidu huvides. Seda järeldust ei muuda asjaolu, et muud elemendid, näiteks kaks elementi, mis on sõnaselgelt loetletud artikli 7 lõikes 2b ja mida komisjon analüüsis, aga ka need, millele tugines Eurofer, nagu on nimetatud eespool põhjenduses 291, nõuaksid artikli 7 lõike 2 kohaldamata jätmist.

(297) Seoses dumpingu- ja kahjumarginaalide erinevustega ei saa järeldada, et kuna kahest asjaomasest riigist ühe, st Indoneesia puhul on erinevus ainult 0,4 protsendipunkti, oleks proportsionaalne kehtestada tollimaksud dumpingumarginaali tasemel. Samamoodi nagu Hiina puhul, pidi komisjon põhjalikult hindama dumpingumarginaali tasemel kehtestatud tollimaksu mõju alusmääruse artikli 7 lõikes 2b sätestatud kriteeriumide alusel. Pealegi, kuna asjaomase kasutaja kasumimarginaal on kahjumarginaali tasemel kehtestatud tollimaksu korral juba niigi suhteliselt väike, halvendaks 0,4 protsendipunkti võrra suurem tollimaks seda olukorda veelgi.

(298) Komisjon nõustus Euroferiga, et nagu on märgitud eespool põhjenduses 287, on olemas muu „asjakohane teave“. See teave ei muuda siiski eespool esitatud analüüsi tulemust. „Asjakohane teave“ on seotud alusmääruse artikli 7 lõike 2a kohaste toorainemoonutuste ning nende ulatuse ja mõjuga ning komisjon on selliste moonutuste olemasolu kinnitanud. Arvestades positiivseid järeldusi, analüüsis komisjon seejärel liidu huvisid alusmääruse artikli 7 lõike 2b kohaselt. Ükski Euroferi „asjakohase teabena“ kirjeldatud faktidest ei avalda mõju analüüsile, milles komisjon uuris artikli 7 lõike 2a kohaldamise mõju liidu äriühingute tarneahelatele ega muuda seetõttu komisjoni järeldust, et artikli 7 lõike 2a kohaldamine ei ole liidu huvidega kooskõlas.

(299) Nendel põhjustel järeldas komisjon, et alusmääruse artikli 7 lõike 2b kohaselt tehtud hinnang on proportsionaalne ja piisav.

6.2.3.5. Järeldus

(300) Sellele tuginedes kaalus komisjon hoolikalt kõiki tegureid ega saanud teha selget järeldust, et tollimaksude suuruse kehtestamine artikli 7 lõike 2a kohaselt on liidu huvides, ning kinnitas seetõttu, et meetmed tuleks kehtestada alusmääruse artikli 7 lõike 2 kohaselt. Ka selgitas komisjon, et see järeldus põhineb üksnes uurimise jaoks kogutud tõenditel ja faktidel, ilma et see piiraks vastavaid konsultatsioone WTOs.

(301) Eespool öeldu põhjal ja kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon seega, et meetmete taseme kindlaksmääramine dumpingu tasemel ei ole liidu huvides, võttes arvesse tõenäolist ebaproportsionaalselt negatiivset mõju liidu äriühingute tarneahelatele, nagu on sätestatud ajutise määruse põhjenduses 360.

7. **LIIDU HUVID**

7.1. **Liidu tootmisharu huvid**

(302) Kuna liidu tootmisharu huvide kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 362–364 esitatud järeldused.

7.2. **Sõltumatute importijate huvid**

(303) Kuna liidu sõltumatute importijate huvide kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 365–367 esitatud järeldused.

7.3. **Kasutajate huvid**

(304) Marcegaglia väitis, et rullterase suhtes dumpinguvastaste meetmete kehtestamine ei olnud sõltumatute kasutajate huvides, sest kohaldatavad kaitsemeetmed juba piirasid importi. Pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist tõusevad liidu tootjate hinnad tõenäoliselt veelgi. Kui komisjon järgiks Marcegaglia väidet, et rullteras tuleks meetmete kohaldamisest välja jätta, oleksid liidu tootjad sunnitud konkureerima rullterase turusegmendis kahju tekitavate dumpinguhindadega impordiga. Nagu on märgitud käesoleva määruse 2. jaos, on rullteras selgelt asjaomase toote osa ja selle tooteliigiga seotud ebaausat konkurentsi ei saa jätta käsitlemata. Lisaks on rullteras eri allikatest laialdaselt kättesaadav. Seepärast lükati see väide tagasi.

(305) Kuna kasutajate huvide kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 368–377 esitatud järeldused. Märkusi, mis käsitlevad kasutajate huve seoses tarneahelate mõjuga liidu äriühingutele alusmääruse artikli 7 lõike 2b tähenduses, käsitletakse käesoleva määruse 6. jaos.

7.4. **Muud märkused**

(306) Hiina eksportiv tootja STSS väitis, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine ei ole liidu huvides, sest liidu tootjad juba domineerivad liidu turul. Liidu turul on olemas konkurentsi kadumise ja liidu tootjate liigse kontsentratsiooni oht.

(307) Komisjon tuletab meelde, et dumpinguvastaste meetmete eesmärk on just nimelt taastada õiglane kaubandus ja seega ka konkurents liidu turul. Seetõttu lükatakse see väide tagasi.

7.5. **Järeldus liidu huvide kohta**

(308) Eespool toodu põhjal ja kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 378 esitatud järeldused.

8. LÕPLIKUD DUMPINGUVASTASED MEETMED

8.1. Praegu kohaldatavad kaitsemeetmed

(309) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid mitu isikut, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine tooks kaasa liidu tootmisharu ülekaitsmise, sest liidu kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide tootmisharu on kaitsemeetmete kaudu juba impordi eest kaitstud. Taiwani eksportiv tootja Walsin esitas taotluse, et muuta rakendusmäärust (EL) 2019/1382, ([39]) millega muudetakse teatavaid määrusi, millega kehtestatakse dumpingu- või subsiidiumivastased meetmed kaitsemeetmete kohaldamisalasse kuuluvate teatavate terasetoodete suhtes, et vältida kaitsemeetmete ja Taiwanist pärit roostevabast terasest kuumvaltsitud lehttoodete suhtes kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude kombineeritud mõjust tulenevat kahekordset heastamismeedet. Lisaks taotles ta, et Taiwani ja Hiina puhul ühendataks rakendusmääruses (EL) 2019/1382 sätestatud 8. kategooria tariifikvoodid.

(310) Esiteks soovib komisjon selgitada, et käesoleval juhul kahekordset heastamismeedet ei ole. Uurimisaluse toote suhtes kehtivad tõepoolest terase kaitsemeetmed (8. tootekategooria) koos HRV, Korea Vabariigi, Taiwani ja USA riigipõhiste kvootidega ning kõigi teiste riikide kvootide kogumiga. Need meetmed kehtivad kuni 30. juunini 2021. 3. septembril 2019 avaldas komisjon rakendusmääruse (EL) 2019/1382, milles loetletakse kõik dumpingu- ja subsiidiumivastased meetmed, mida kohaldatakse toodete suhtes, mille suhtes kohaldatakse ka kaitsemeetmeid, ning täpsustatakse, et kummalgi juhul kohaldatakse dumpinguvastast tollimaksu ja/või subsiidiumidevastast tollimaksu kvoodi piires ja kui kvoot on ammendatud, kohaldatakse ühelt poolt kõrgemat subsiidiumidevastast tollimaksu ja/või dumpinguvastast tollimaksu ning teiselt poolt 25 % kvootide kaitsetollimaksust. Seda põhimõtet kohaldatakse ka praeguste dumpinguvastaste meetmete suhtes ja järelikult puudub kahekordne heastamismeede.

(311) Mis puudutab taotlust ühendada Taiwani ja Hiina puhul rakendusmääruse (EL) 2019/1382 kohase 8. kategooria tariifikvoodid, võib sellise taotluse esitada ainult kaitsemeetmete uurimise raames ja seetõttu lükatakse see tagasi.

8.2. Lõplikud meetmed

(312) Dumpingu, tekitatud kahju, põhjusliku seose ja liidu huvide kohta tehtud järeldusi silmas pidades ning kooskõlas alusmääruse artikli 9 lõikega 4 tuleks kehtestada lõplikud dumpinguvastased meetmed, et asjaomase toote dumpinguhinnaga import ei tekitaks liidu tootmisharule täiendavat kahju. 6. jaos, eelkõige punktis 6.2.3.4 esitatud põhjustel tuleks dumpinguvastased tollimaksud kehtestada väiksema tollimaksu reegli kohaselt.

(313) Eespool kirjeldatu põhjal on kõnealuste kehtestatavate tollimaksude määrad järgmised.

Päritoluriik	Äriühing	Dumpingumarginaal (%)	Kahju kõrvaldamist võimaldav tase (%)	Dumpinguvastane tollimaks (%)
Indoneesia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Kõik teised äriühingud	17,7	17,3	17,3
Hiina	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd	106,5	19,0	19,0

([39]) Komisjoni 2. septembri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1382, millega muudetakse teatavaid määrusi, millega kehtestatakse dumpingu- või subsiidiumivastased meetmed kaitsemeetmete kohaldamisalasse kuuluvate teatavate terasetoodete suhtes (ELT L 227, 3.9.2019, lk 1).

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Kõik teised äriühingud	106,5	19,0	19,0
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Kõik teised äriühingud	7,5	24,2	7,5

(314) Selle määrusega äriühingutele kehtestatavad individuaalsed dumpinguvastase tollimaksu määrad kehtestati käesoleva uurimise järelduste põhjal. Seepärast kajastavad need olukorda, mis tehti uurimise ajal kindlaks kõnealuste äriühingute puhul. Nimetatud tollimaksumäärasid kohaldatakse seega üksnes asjaomastest riikidest pärit ja nimetatud juriidiliste isikute toodetud uurimisaluse toote impordi suhtes. Käesoleva määruse regulatiivosas nimetamata teiste äriühingute, sealhulgas nimetatud äriühingutega seotud äriühingute toodetud asjaomase toote impordi suhtes neid tollimaksumäärasid ei kohaldata ja nende suhtes tuleks kohaldada tollimaksumäärasid, mida kohaldatakse „kõigi teiste äriühingute“ suhtes.

(315) Äriühing võib taotleda individuaalse dumpinguvastase tollimaksu määra kohaldamist pärast oma juriidilise isiku nimevahetust. Taotlus tuleb adresseerida komisjonile ([40]). Taotlus peab sisaldama kogu vajalikku teavet, mis võimaldab teha kindlaks, et muudatus ei mõjuta äriühingu õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale.

(316) Et minimeerida tollimaksudest kõrvalehoidmist maksumäärade suurte erinevuste tõttu, on individuaalsete dumpinguvastase tollimaksu määrade nõuetekohase rakendamise tagamiseks vaja erimeetmeid. Äriühingud, kellele on kehtestatud individuaalne dumpinguvastane tollimaks, peavad esitama liikmesriikide tolliasutustele kehtiva faktuurarve. See arve peab vastama käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 sätestatud nõuetele. Sellise arveta impordi suhtes rakendatakse „kõigile teistele äriühingutele“ kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu.

(317) Kuigi sellise arve esitamine on vajalik selleks, et liikmesriikide tolliasutused saaksid kohaldada impordi suhtes individuaalseid dumpinguvastase tollimaksu määrasid, peavad tolliasutused peale selle dokumendi arvesse võtma ka muid asjaolusid. Isegi kui esitatakse arve, mis vastab kõigile käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 esitatud nõuetele, peavad liikmesriikide tolliasutused tegema kooskõlas tollieeskirjadega tavapärased kontrollid ja – nagu ka kõigil muudel juhtudel – võivad nõuda täiendavaid dokumente (veodokumendid jne), et kontrollida deklaratsioonis esitatud üksikasjade õigsust ning veenduda, et madalama tollimaksumäära kohaldamine on õigustatud.

(318) Kui sellise äriühingu, mille suhtes kohaldatakse madalamaid individuaalseid tollimaksumäärasid, ekspordi maht suureneb märgatavalt ja seda eriti pärast asjaomaste meetmete kehtestamist, võib sellist mahu suurenemist käsitleda kaubandusstruktuuri muutusena, mis tuleneb meetmete kehtestamisest alusmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses. Sellisel juhul võib algatada kõrvalehoidmisega seotud uurimise, eeldusel et selleks vajalikud tingimused on täidetud. Selle käigus võib muu hulgas uurida individuaalse(te) tollimaksumäära(de) kaotamise ja sellest tulenevalt üleriigilise tollimaksu kehtestamise vajadust.

(319) Et tagada dumpinguvastaste tollimaksude nõuetekohane rakendamine, tuleks kõikide teiste äriühingute dumpinguvastast tollimaksu kohaldada mitte ainult käesoleva uurimise käigus koostööd mitteteinud eksportivate tootjate suhtes, vaid ka selliste tootjate suhtes, kellel liitu suunatud eksport uurimisperioodil puudus.

([40]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

8.3. **Ajutise tollimaksu lõplik sissenõudmine**

(320) Võttes arvesse kindlakstehtud dumpingumarginaale ja liidu tootmisharule põhjustatud kahju suurust, tuleb ajutise määrusega kehtestatud ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad lõplikult sisse nõuda vastavalt käesolevas määruses kehtestatud määradele.

8.4. **Tagasiulatuvus**

(321) Nagu on märgitud eespool punktis 1.2, kehtestas komisjon kaebuse esitaja taotluse põhjal teatavate kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide impordi suhtes alusmääruse artikli 14 lõike 5 kohase registreerimiskohustuse.

(322) Uurimise lõplikus etapis hinnati registreerimisel kogutud andmeid. Komisjon analüüsis, kas lõplike tollimaksude tagasiulatuva sissenõudmise korral olid täidetud alusmääruse artikli 10 lõikes 4 sätestatud kriteeriumid.

(323) Komisjoni analüüs näitas, et lisaks uurimisperioodil kahju tekitanud impordi tasemele ei ole import uurimisperioodil veelgi märgatavalt suurenenud, nagu on ette nähtud alusmääruse artikli 10 lõikes 4d. Selle analüüsi jaoks võrdles komisjon asjaomase toote kuu keskmist impordimahtu uurimisperioodil kuu keskmise impordimahuga ajavahemikul alates uurimise algatamisele järgnenud kuust kuni ajutiste meetmete kehtestamisele eelnenud viimase täispika kalendrikuuni. Ka võrreldes asjaomase toote kuu keskmist impordimahtu uurimisperioodil kuu keskmise impordimahuga ajavahemikul alates uurimise algatamisele järgnevast kuust kuni ajutiste meetmete kehtestamise kuuni ja selle kuu jooksul, edasist märgatavat suurenemist ei täheldatud:

Kuumvaltsitud roostevabade teraslehtede ja -rullide import	Uurimisperiood		2019. aasta septembrist kuni 2020. aasta märtsini		2019. aasta septembrist kuni 2020. aasta aprillini	
	tonnid	tonni kuus	tonnid	tonni kuus	tonnid	tonni kuus
HRV	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indoneesia	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Taiwan	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Kokku	**371 224**	**30 935**	**192 011**	**27 430**	**199 913**	**24 989**

Allikas: Eurostat.

(324) Seetõttu ei ole see alusmääruse artikli 10 lõike 4 punkti d kohane tingimus täidetud.

(325) Sellele tuginedes järeldas komisjon, et lõplike tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine perioodi eest, millal import registreeriti, ei ole antud juhul põhjendatud.

9. **HINNAKOHUSTUSE PAKKUMINE**

(326) Pärast lõplikku avalikustamist esitasid kaks Hiina eksportivat tootjat hinnakohustuse pakkumise vastavalt alusmääruse artiklile 8.

(327) Komisjon hindas neid ettepanekuid ja järeldas, et selliste hinnakohustuste heakskiitmine oleks alusmääruse artikli 8 tähenduses ebaotstarbekas. Selle põhjused on peamiselt pakkumistes hõlmatud eristamatute ja märkimisväärselt varieeruva hinnaga tooteliikide paljusus, kavandatava indekseerimissüsteemi piirangud, et võtta arvesse hinnakõikumisi, ning ühe äriühingu puhul kontserni keeruline struktuur.

(328) Tooteliikide suur arv, millega seoses hinnakohustuse pakkumine tehti, hõlmab suurt ristkompensatsiooni ohtu, kuna kallimaid tooteliike müüakse tõenäoliselt alla pakutud minimaalse impordihinna ja deklareeritakse odavamate tooteliikidena, mille suhtes kehtib samuti hinnakohustus.

(329) Tõsine kontrollialane ja ristkompenseerimise oht on seotud ka äriühingu Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd (edaspidi „TISCO“) struktuuriga, kuhu kuulub STSS. TISCO on suur raua- ja terasekontsern, mis tegeleb rauamaagi kaevandamise, terase tootmise ja töötlemise, samuti kaupade turustamise ja kaubandusega. Toodete laadi arvestades ei saa välistada, et kontsern müüb või hakkab müüma erinevaid tooteid, sealhulgas asjaomast toodet, samadele klientidele. Komisjon ei saa selliseid tehinguid kontrollida, tagamaks et asjaomase toote puhul järgitakse minimaalset impordihinda ja et hinnakohustust täidetakse tõhusalt.

(330) Lisaks pakkusid mõlemad äriühingud oma hinnakohustuses kvartaalset indekseerimist, mis viitab tooraine asemel valmistoote hinnapakkumistele. Kavandatud indekseerimist ei peetud asjakohaseks ning võttes arvesse mitut erinevat tooteliiki, on ka selle kontrollimine koormav, kui mitte võimatu.

(331) Komisjon saatis mõlemale taotluse esitajale kirja, milles esitas nende vastava hinnakohustuse pakkumise tagasilükkamise põhjused ja andis taotlejatele märkuste esitamise võimaluse.

(332) Komisjon sai STSSilt vastuse, milles äriühing esitas hinnakohustuse pakkumise teatavate elementide muudatused, mis hõlmasid ka kavandatava minimaalse impordihinna taset. Kõnealune muudetud hinnakohustuse pakkumine esitati siiski pärast alusmääruse artiklis 8 ette nähtud seaduslikku tähtaega. Ehkki äriühing oleks võinud esitada hinnakohustuse alates ajutiste meetmete kehtestamisest, tegi ta seda alles kohustusliku tähtaja viimasel päeval, st viis päeva enne lõplike järelduste avalikustamise kohta märkuste esitamise tähtaega. Nagu eespool öeldud, esitas STSS hinnakohustuse pakkumise läbivaadatud versiooni pärast kehtivat tähtaega ja seda ei võetud arvesse.

(333) Hoolimata jõupingutustest, mida äriühing tegi, et lihtsustada oma esialgset hinnakohustuse pakkumist minimaalsete impordihindade arvu ja teatavate TISCO kontserni äriühingute muude toodete müügikanalite ja liidu müügiga seotud teatavate kohustuste osas, suurendaks kontserni väga keeruline struktuur ja minimaalse impordihinna tase kohustuse vastuvõtmise korral ristkompensatsiooni tõenäosust. Seetõttu jäi komisjon oma järelduse juurde, et hinnakohustuse täitmise tõhus kontroll oleks teostamatu.

(334) Seetõttu lükati mõlemad hinnakohustuse pakkumised põhjendustes 327–333 esitatud põhjustel tagasi.

10. **LÕPPSÄTTED**

(335) Võttes arvesse määruse 2018/1046 artiklit 109, ([41]) on viivisemäär juhul, kui teatav summa tuleb tagasi maksta Euroopa Liidu Kohtu otsuse alusel, Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav ja *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud määr, mis kehtib iga kuu esimesel kalendripäeval.

(336) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas määruse (EL) 2016/1036 artikli 15 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist, Taiwanist ja Indoneesiast pärit ja sealt imporditud kuumvaltsitud, kuid edasise töötluseta roostevabast terasest lehtvaltstoodete suhtes, rullidena või mitte (sh mõõtu lõigatud tooted ja kitsad ribad), välja arvatud mitte rullides tooted laiusega vähemalt 600 mm ja paksusega üle 10 mm; nimetatud tooted kuuluvad praegu HS-koodide 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 ja 7220 12 alla.

([41]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

2. Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määrad, mida kohaldatakse allpool loetletud äriühingute toodetud ja lõikes 1 kirjeldatud toodete netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksude tasumist, on järgmised:

Riik	Äriühing	Tollimaksu määr (%)	TARICi lisakood
Indoneesia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Kõik teised äriühingud	17,3	C999
Hiina Rahvavabariik	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	17,5	C546
	Kõik teised äriühingud	19,0	C999
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	C032
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	C031
	Walsin Lihwa Co.	7,5	C548
	Kõik teised äriühingud	7,5	C999

3. Lõikes 2 nimetatud äriühingute jaoks kindlaks määratud individuaalset tollimaksumäära kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikide tolliasutustele esitatakse kehtiv faktuurarve, millel on arve väljastanud üksuse töötaja nimi ja ametikoht ning tema allkirjastatud ja kuupäevaga varustatud avaldus järgmises vormis: „Mina, allakirjutanu, kinnitan, et käesoleva arvega hõlmatud, ekspordiks Euroopa Liitu müüdava (asjaomane toode) (kogus) on tootnud (äriühingu nimi ja aadress) (TARICi lisakood) [asjaomases riigis]. Kinnitan, et sellel arvel esitatud teave on täielik ja õige.“ Kui sellist arvet ei esitata, kohaldatakse kõigi muude äriühingute suhtes kohaldatavat tollimaksu.

4. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

Rakendusmääruse (EL) 2020/508 kohaselt ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad nõutakse lõplikult sisse. Tagatud summad, mis ületavad dumpinguvastase tollimaksu lõplikke määrasid, vabastatakse.

Artikkel 3

Registreeritud impordilt ei võeta tagasiulatuvalt lõplikku dumpinguvastast tollimaksu. Rakendusmääruse (EL) 2020/104 artikli 1 kohaselt kogutud andmete säilitamine lõpetatakse.

Artikkel 4

Artikli 1 lõiget 2 võib muuta, et lisada uusi Hiina Rahvavabariigi eksportivaid tootjaid ja kehtestada nende suhtes valimisse mittekaasatud, koostööd tegevate äriühingute asjakohane kaalutud keskmine dumpinguvastase tollimaksu määr. Uus eksportiv tootja esitab tõendeid selle kohta, et:

a) ta ei eksportinud uurimisperioodi ajal (1. juuli 2018 – 30. juuni 2019) Hiina Rahvavabariigist pärit tooteid, mida on kirjeldatud artikli 1 lõikes 1;

b) ta ei ole seotud ühegi eksportija ega tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määrusega kehtestatud meetmeid, ning

c) ta on tegelikult eksportinud või on võtnud tühistamatu lepinguga kohustuse eksportida liitu asjaomast toodet märkimisväärses koguses pärast uurimisperioodi lõppu.

Artikkel 5

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 6. oktoober 2020

Komisjoni nimel
eesistuja
Ursula VON DER LEYEN